ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Αὐγούστου 1931 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 287

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ κώδικος τῶν ἀφορωσῶν τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος διατάξεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει: 1) τὸ ἄρθρον 3 παράγραφος 2 τοῦ νόμου 4502, 2) τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 4731 καὶ 3) τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 5055,, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις: 1) τοῦ νόμου 3424 καὶ τοῦ δι' αὐτοῦ κυρωθέντος Ν. Διατάγματος τῆς 10 Νοεμβρίου 1927, 2) τοῦ νόμου 4502 καὶ τῆς διὰ τούτου κυρωθείσης συμβάσεως τῆς 25 Νοεμβρίου 1929, 3) τοῦ νόμου 4731, 4) τοῦ νόμου 5055 μετὰ τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κωδικοποιοῦνται εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου, ἔχον οὕτω:

«Κῶδιξ τῶν ἀφορωσῶν τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος διατάξεων».

Ἄρθρον 1.

(Ἄρθρον 1 Ν. Διατάγματος 10 Νοεμβρίου 1927 (νόμος 3424) καὶ ἄρθρον 1 νόμου 4502).

Κυροῦται:

α') Ἡ ἀπὸ 17 Ὀκτωβρίου 1927 σύμβασις μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος «περὶ παραιτήσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ προνομίου τῆς ἐκδόσεως Τραπεζικῶν γραμματίων καὶ περὶ συστάσεως νέας Τραπέζης ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος» συγκειμένη ἐκ δώδεκα ἄρθρων.

β') Τὸ προσαρτώμενον τῇ ὡς ἄνω συμβάσει ὡς παράρτημα αὐτῆς Καταστατικὸν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, συγκείμενον ἐξ ἑβδομήκοντα τεσσάρων ἄρθρων καὶ ἑνὸς παραρτήματος.

γ') Ἡ ἀπὸ 25 Νοεμβρίου 1929 σύμβασις μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἥ τε σύμβασις καὶ τὸ Καταστατικὸν δημοσιεύονται ἐν τέλει τοῦ παρόντος, αἱ δὲ διατάξεις αὐτῶν ἔχουσιν ἰσχὺν διατάξεων νόμου.

Ἄρθρον 2.

(Ἄρθρον 2 Ν. Διατάγματος 10 Νοεμβρίου 1927).

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἥτις ἀποκτᾷ νομικὴν προσωπικότητα, ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως, κέκτηται τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως τραπεζικῶν γραμματίων καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν, κατὰ τὰ ἐν τῷ Καταστατικῷ αὐτῆς ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 3.

(Ἄρθρον 3 Ν. Διατάγματος τῆς 10 Νοεμβρίου 1927).

Ἡ νομισματικὴ μονὰς ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἡ δραχμή. Ἡ εἰς χρυσὸν περιεκτικότης αὐτῆς ὁρισθήσεται διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου ἐφ' ἅπαξ, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ δημοσιευομένου τὴν αὐτὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἄρξεται ἡ λειτουργία τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 4.

(Ἄρθρον 4 Ν. Διατάγματος 10 Νοεμβρίου 1927 καὶ νόμος 4502 ἄρθρον 1 συμβάσεως 25 Νοεμβρίου 1929).

Τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια ὀνομαστικῆς ἀξίας ἀνωτέρας τῶν εἴκοσι δραχμῶν, τὰ ἐκδιδόμενα παρὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἢ κυκλοφοροῦντα κατὰ τὸ ἄρθρον 65 τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς, θὰ ἔχωσι τὴν ἰδιότητα νομίμου χρήματος, ὡς ὁρίζεται ἐν ἄρθρῳ 66 τοῦ αὐτοῦ Καταστατικοῦ. Κατ' ἐξαίρεσιν τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὀνομαστικῆς ἀξίας εἴκοσι δραχμῶν καὶ κάτω, τὰ ἀποτελοῦντα τμῆμα τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ τραπεζικῶν γραμματίων, τῶν μεταβιβαζομένων εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 3 («Παθητικὸν»α) τῆς μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ Δημοσίου Συμβάσεως, θὰ ἐξακολουθήσωσι κυκλοφοροῦντα ὡς νόμιμα χρήματα μέχρι τῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐκδόσεως εἰκοσαδράχμων, δεκαδράχμων καὶ πενταδράχμων κερμάτων, κατὰ τὰ κατωτέρω ὁριζόμενα:

Εὐθὺς ὡς τὸ Δημόσιον ἐκδώσῃ τοιαῦτα κέρματα, ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεοῦται ν' ἀποσύρῃ τῆς κυκλοφορίας τὰ τότε ἐν κυκλοφορίᾳ τραπεζικὰ γραμμάτια ὀνομαστικῆς ἀξίας εἴκοσι δραχμῶν καὶ κάτω καὶ ἀντικαταστήσῃ αὐτὰ διὰ τραπεζικῶν γραμματίων ἀξίας ἀνωτέρας τῶν εἴκοσι δραχμῶν. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 68, τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐφαρμόζονται καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ.

Ἄρθρον 5.

(Ἄρθρον 5 Ν. Διατάγματος 10 Νοεμβρίου 1927).

Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διατηρήσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος ὁρισθησομένης εἰς χρυσὸν ἀξίας τῆς δραχμῆς, ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεοῦται νὰ ἀνταλλάσσῃ τὰ τραπεζικὰ αὐτῆς γραμμάτια πρὸς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς.

Ἄρθρον 6.

(Ἄρθρον 6 Ν. Διατάγματος 10 Νοεμβρίου 1927. Νόμος 4502 ἄρθρον 1 συμβάσεως 25 Νοεμβρίου 1929).

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος παραιτεῖται τοῦ ἐκ τῶν ἄρθρων 3 καὶ 56 ἐδάφ. 1 τοῦ Καταστατικοῦ της ἀπορρέοντος δικαιώματος, ὅπως ἐκδίδῃ τραπεζικὰ γραμμάτια ὀνομαστικῆς ἀξίας δραχμῶν 20 καὶ ἀναγνωρίζει δικαίωμα εἰς τὸ Δημόσιον ὅπως ἐκδίδῃ κερματικὰ νομίσματα ὀνομαστικῆς ἀξίας δραχμῶν 20 κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 6—12 τοῦ ἀπὸ 10 Νοεμβρίου 1927 Ν. Διατάγματος τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ 3424 νόμου καὶ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Καταστατικοῦ.

Τὸ Δημόσιον Ταμεῖον δύναται νὰ κόπτῃ καὶ ἐκδίδῃ διὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τῇ αἰτήσει αὐτῆς κέρματα ὀνομαστικῆς ἀξίας οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν δραχμῶν εἴκοσι. Ἡ σύνθεσις, τὸ βάρος, αἱ διαστάσεις, ἡ ἀνοχὴ καὶ ὁ τύπος τῶν κερμάτων καθορίζεται διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 7.

(Ἄρθρον 7 Ν. Διατάγματος 10 Νοεμβρίου 1927. Νόμος 4502 ἄρθρον 1, παράγραφος 2 συμβάσεως 25 Νοεμβρίου 1929).

Ἡ ὀνομαστικὴ ἀξία τῶν ἑκβιδομένων πενταδράχμων, δεκαδράχμων καὶ εἰκοσαδράχμων κερμάτων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς ἑκατὸν πεντήκοντα δραχμὰς κατὰ κεφαλὴν τοῦ πληθυσμοῦ, ὡς προκύπτει οὗτος ἐκ τῆς τελευταίας ἀπογραφῆς, τῶν δὲ λοιπῶν κερμάτων τὰς εἴκοσι δραχμὰς κατὰ κεφαλὴν τοῦ πληθυσμοῦ.

Ἄρθρον 8.

(Ἄρθρον 8 Ν. Διατάγματος 10 Νοεμβρίου 1927).

Κέρματα εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἐφθαρμένα, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Τραπέζης, ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ ἀναγνωρισθῶσιν ὡς νομίσματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, δὲν γίνονται δεκτὰ παρὰ τῆς Τραπέζης καὶ τῶν Ὑποκαταστημάτων αὐτῆς. Κέρματα γενόμενα ἀποδεκτὰ παρὰ τῆς Τραπέζης, ἀλλὰ ἀκατάλληλα πρὸς κυκλοφορίαν λόγῳ παραμορφώσεως ἢ ἀποκοπῆς τεμαχίων δὲν ἐπανατίθενται εἰς κυκλοφορίαν, ἀλλ' ἐπιστρέφονται παρὰ τῆς Τραπέζης εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐπὶ καταβολῇ τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας των.

Ἄρθρον 9.

(Ἄρθρον 9 Ν. Διατάγματος 10 Νοεμβρίου 1929).

Ὁσάκις πρόκειται ν' ἀποσυρθῶσι τῆς κυκλοφορίας κέρματα οἱασδήποτε κατηγορίας, κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, θὰ δίδεται εἰς τὸ κοινὸν προθεσμία τοὐλάχιστον ἔτους πρὸς ἀνταλλαγὴν αὐτῶν. Διαρκούσης τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ ἀνταλλαγὴ θὰ ἐνεργῆται εἰς πάντα τὰ Καταστήματα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐντὸς δὲ ἑτέρας προθεσμίας πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρώτης, τὸ Κεντρικὸν μόνον κατάστημα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος θὰ δέχηται νὰ ἀνταλλάσσῃ τοιαῦτα νομίσματα. Μετὰ τὴν πάροδον καὶ τῆς προθεσμίας ταύτης, τὰ κέρματα ταῦτα δὲν θὰ γίνωνται δεκτὰ παρὰ τῆς Τραπέζης ἢ τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 10.

(Ἄρθρον 10 Ν. Διατάγματος 10 Νοεμβρίου 1929).

Κέρματα ἠλλοιωμένα διὰ ρινίσματος, θραύσεως ἢ τριβῆς, ἢ ὧν τὸ βάρος ἔχει ἐλαττωθῇ διὰ χρήσεως χημικῶν μέσων ἢ ἄλλως ἀποβάλλουσι τὴν ἰδιότητα αὐτῶν ὡς νομίμου χρήματος πρὸς πληρωμὴν ἢ ἀνταλλαγήν.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θὰ καταβάλῃ πλήρη τὴν ὀνομαστικὴν ἀξίαν τοιούτων κερμάτων, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουσιν ἀποβάλλει πλέον τῶν πέντε τοῖς ἑκατὸν τοῦ βάρους καὶ δὲν ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ προσάγων αὐτὰ ἠλλοίωσεν αὐτὸς ταῦτα κακοβούλως.

Ἄρθρον 11.

(Ἄρθρον 11 Ν. Διατάγματος 10 Νοεμβρίου 1927. Νόμος 4502 ἄρθρον 1 παράγραφος 3 — 4 συμβάσεως 25 Νοεμβρίου 1929).

Τὰ εἰκοσάδραχμα κέρματα εἶναι νόμιμον χρῆμα διὰ ποσὰ μὴ ὑπερβαίνοντα τὰς πεντακοσίας δραχμάς, τὰ δεκάδραχμα καὶ πεντάδραχμα εἶναι νόμιμον χρῆμα διὰ ποσὰ μὴ ὑπερβαίνοντα τὰς διακοσίας δραχμάς, τὰ δίδραχμα καὶ μονόδραχμα διὰ ποσὰ μὴ ὑπερβαίνοντα τὰς πεντήκοντα δραχμάς, τὰ δὲ μικροτέρας ὀνομαστικῆς ἀξίας κέρματα διὰ ποσὰ μὴ ὑπερβαίνοντα τὰς δέκα δραχμάς.

Τὰ ὡς ἄνω ἀναφερόμενα ὅρια χρήσεως τῶν κερμάτων ὡς νομίμων χρημάτων δὲν ἰσχύουσιν ἐπὶ κερμάτων προσαγομένων πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ Ὑποκαταστήματα αὐτῆς, ἥτις ὑποχρεοῦται νὰ δέχηται εἰς κατάθεσιν ἢ τρεχούμενον λογαριασμὸν παντὸς εἴδους κερματικὰ νομίσματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους δι' οἱονδήποτε ποσὸν (ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τῶν ἄρθρων 8 καὶ 10).

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δικαιοῦται νὰ ἐπιστρέφῃ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον κέρματα οἱουδήποτε ποσοῦ, τὸ δὲ Δημόσιον Ταμεῖον ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ εἰς αὐτὴν τὴν ὀνομαστικὴν ἀξίαν τῶν οὕτως ἐπιστρεφομένων κερμάτων.

Τὰ τῆς ἄρσεως ἐκ τῆς κυκλοφορίας τῶν τραπεζικῶν γραμματίων ὀνομαστικῆς ἀξίας εἴκοσι δραχμῶν ρυθμίζονται κατὰ τὸ ἄρθρον 68 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 12.

(Ἄρθρον 12 Ν. Διατάγματος 10 Νοεμβρίου 1927).

Κέρματα ἀπολέσαντα τὴν ἰδιότητά των ὡς νομίμων χρημάτων διὰ τὸ κοινὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ παρόντος δὲν δύνανται νὰ ἐπανατίθενται εἰς κυκλοφορίαν ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδέχηται τὰ νομίσματα ταῦτα παρὰ τῆς Τραπέζης ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ των ἀξίᾳ.

Ἄρθρον 13.

(Ἄρθρον 13 Ν. Διατάγματος 10 Νοεμβρίου 1927 καὶ ἄρθρον 2 παρ. 1 νόμος 5055).

Πᾶσα Τράπεζα ἐκτελοῦσα ἐργασίας ἐν Ἑλλάδι ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν τὸ βραδύτερον εἴκοσιν ἡμέρας ἀπὸ τῆς λήξεως ἑκάστου μηνὸς, μηνιαίαν κατάστασιν τῶν λογαριασμῶν αὐτῆς, ὑπὸ τύπον προσδιορισθησόμενον διὰ Διατάγματος. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θὰ διαβιβάζῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἀντίγραφα τῶν καταστάσεων τούτων καὶ θὰ δημοσιεύῃ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως συνοπτικὴν κατάστασιν δεικνύουσαν τοὺς σχετικοὺς δι' ἑκάστην Τράπεζαν ἀριθμούς.

Ἄρθρον 14.

(Ἄρθρον 14 Ν. Διατάγματος 10 Νοεμβρίου 1927).

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 6 τῆς διὰ τοῦ παρόντος κυρουμένης συμβάσεως ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ πάσης ἄλλης Τραπέζης ἢ Ἀνωνύμου Ἑταιρείας.

Ἄρθρον 15.

(Ἄρθρον 15 Ν. Διατάγματος 10 Νοεμβρίου 1927).

Ἡ ἐν ἄρθρῳ 3 τῆς κυρουμένης συμβάσεως προβλεπομένη μεταβίβασις στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος γενήσεται δι' ἰδιωτικῆς συμφωνίας μεταξὺ τῶν δύο Τραπεζῶν, ἄνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως.

Ἄρθρον 16.

(Ἄρθρον 16 Ν. Διατάγματος τῆς 10 Νοεμβρίου 1927).

Ἡ διὰ τοῦ παρόντος κυρουμένη σύμβασις μεταξὺ Δημοσίου καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τὸ Καταστατικὸν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένη συμφωνία περὶ μεταβιβάσεως στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ καὶ πᾶσα ἄλλη συμφωνία ἢ πρᾶξις, ἀπαιτούμεναι πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως, ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 17.

(Ἄρθρον 17 Ν. Διατάγματος 10 Νοεμβρίου 1927).

Ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ μετὰ τὴν ἵδρυσιν αὐτῆς ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐξαγωγὴ χρυσοῦ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας.

Σύμβασις μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τῆς 27 Ὀκωβρίου 1927, (ὡς ἐκυρώθη διὰ τοῦ Νόμου 3424 καὶ συνεπληρώθη διὰ τῆς ἀπὸ 25 Νοεμβρίου 1929 συμβάσεως μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, κυρωθείσης διὰ τοῦ νόμου 4502). «Περὶ παραιτήσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ προνομίου ἐκδόσεως τραπεζικῶν γραμματίων καὶ περὶ συστάσεως νέας Τραπέζης ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος».

Μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἀφ' ἑνὸς, ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ προσωρινῶς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ κ. Π. Μερλοπούλου καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Ν. Βελέντζα καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἀφ' ἑτέρου, ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Ἀλ. Ν. Διομήδους, συνωμολογήθησαν τὰ ἀκόλουθα :

Ἄρθρον 1.

(Σύμβασις 27 Ὀκτωβρίου 1927).

Συμφώνως τῷ συντεμμένῳ τῇ παρούσῃ Καταστατικῷ συνιστᾶται Ἀνώνυμος Ἑταιρεία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Τράπεζ

τῆς Ἑλλάδος». Εἰς τὴν οὕτω συνιστωμένην Τράπεζαν παρέχεται τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως τραπεζικῶν γραμματίων καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ὡς ἄνω Καταστατικῷ αὐτῆς ὁριζόμενα. Ἡ Τράπεζα θὰ ἄρξηται τῆς λειτουργίας αὐτῆς καθ' ἡμέραν ὁρισθησομένην διὰ Διατάγματος, πάντως δὲ οὐχὶ βραδύτερον τῶν ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν τὸ ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ ἐν Γενεύῃ τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1927 ὑπογραφέντος Πρωτοκόλλου ἀναφερόμενον δάνειον θὰ ἔχῃ ἐκδοθῇ εἰς δημοσίαν ἐγγραφήν. Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θὰ ἄρξηται τῆς λειτουργίας αὐτῆς, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος παραιτεῖται τοῦ προνομίου τῆς ἐκδόσεως τραπεζικῶν γραμματίων. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐν τούτοις, καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἀσκοῦσα πάσας τὰς λοιπὰς ὑπὸ τοῦ ἑκάστοτε ἰσχύοντος Καταστατικοῦ αὐτῆς καὶ τῶν ἑκάστοτε ἰσχυόντων νόμων ἢ συμβάσεων ὁριζομένας ἐργασίας, ἐφόσον αὗται, δὲν ἀνήκουσιν, ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Κεντρικῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης.

Ἄρθρον 2.

(Ἄρθρον 2 Σύμβασις 27 Ὀκτωβρίου 1927).

Τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὡς ὁρίζεται ἐν ἄρθρῳ 8 τοῦ καταστατικοῦ της, ἀναλαμβάνεται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ ἄρτιον παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, θὰ καταβληθῇ δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὡς ἀκολούθως :

Τὸ σύνολον τοῦ κεφαλαίου θὰ καταβληθῇ διὰ τῆς μεταβιβάσεως παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος γραμματίων, πιστώσεων καὶ ἄλλων ρευστῶν στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ, οἷα ἡ τελευταία αὕτη δικαιοῦται νὰ κατέχῃ συμφώνως πρὸς τὸ καταστατικόν της, καὶ ἅτινα θὰ προσδιορισθῶσιν ἀπὸ συμφώνου ὑπὸ τῶν δύο Τραπεζῶν.

Τὸ σύνολον τοῦ κεφαλαίου τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τοῦ οὕτως ἀναληφθέντος παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος θὰ ἐκδοθῇ παρὰ τῆς τελευταίας ταύτης εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν εἰς τὸ ἄρτιον, (προσυπολογιζομένου ἐν ἀνάγκῃ τοῦ δεδουλευμένου τόκου πρὸς 8 ο/ο) κατὰ τὸν ἑπόμενον τρόπον :

Ἓν τρίτον θὰ ἐκδοθῇ τὸ βραδύτερον δύο μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἓν τρίτον τὸ βραδύτερον 12 μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὡς ἄνω πρώτης δημοσίας ἐκδόσεως.

Ἓν τρίτον τὸ βραδύτερον 12 μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δευτέρας δημοσίας ἐκδόσεως.

Καθ' ἑκάστην ἔκδοσιν εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν θὰ παρέχεται δικαίωμα προτιμήσεως πρὸς ἐγγραφήν, εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐν λόγῳ ἐκδόσεως, εἰς τοὺς μετόχους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐν ἀναλογίᾳ πρὸς τὰς ὑπ' αὐτῶν κατεχομένας μετοχὰς τῆς Τραπέζης ταύτης, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι πᾶν τμῆμα τοῦ κεφαλαίου τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐπιφυλαχθὲν ὑπὲρ τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ μὴ ἀναληφθὲν παρ' αὐτῶν θὰ προστίθεται εἰς τὸ ἕτερον ἥμισυ τῆς ἐν λόγῳ ἐκδόσεως, τὸ ἐκδιδόμενον εἰς δημοσίαν ἐγγραφήν.

Ἡ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος χορηγητέα προμήθεια διὰ τὰς παρεχομένας ὑπ' αὐτῆς κατὰ τὴν ἔκδοσιν ὑπηρεσίας δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τοῖς ἑκατόν.

Τὸ ποσὸν τοῦ κεφαλαίου τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὅπερ δὲν θὰ ἔχῃ ἐκδοθῇ εἰς δημοσίαν ἐγγραφήν, ἢ ὅπερ, καίτοι ἐκδοθέν, δὲν θὰ ἔχῃ καλυφθῇ καὶ ὡς ἐκ τούτου θὰ παραμένῃ εἰς τὴν κατοχὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, θὰ ἀποτελῇ μίαν ἀδιαίρετον συμμετοχὴν ἐγγεγραμμένην ἐπ' ὀνόματι τῆς Τραπέζης ταύτης καὶ ἐκπροσωπουμένην δι' ἑνὸς τίτλου.

Μέχρι τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ὡς ἄνω ἀναφερομένης τρίτης δημοσίας ἐκδόσεως ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δὲν δικαιοῦται νὰ πωλῇ ἢ διαθέτει ἄλλως δι' ἰδιωτικῆς συμφωνίας οἱονδήποτε τμῆμα τοῦ κεφαλαίου τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Μετὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ὡς ἄνω τριῶν δημοσίων ἐκδόσεων, τουτέστιν μετὰ τὴν ἔκδοσιν εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν ὁλοκλήρου τοῦ κεφαλαίου, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεοῦται νὰ πωλῇ ἐπὶ τῇ αἰτήσει πᾶν τμῆμα τοῦ κεφαλαίου ὅπερ ἤθελε παραμείνει ἀκάλυπτον διὰ τῆς δημοσίας ἐγγραφῆς εἰς τιμὴν οὐχὶ ἀνωτέραν τοῦ ἀρτίου πλέον τῶν δεδουλευμένων τόκων καὶ προμηθείας μὴ ὑπερβαινούσης τὸ ἥμισυ τοῖς ἑκατόν.

Ἄρθρον 3.

(Ἄρθρον 3. Σύμβασις 27 Ὀκτωβρίου 1927).

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θὰ μεταβιβάσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὰ ἀκόλουθα στοιχεῖα τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ αὐτῆς, ἤτοι :

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

α') Χρυσὸν ἢ ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα χρυσῆς βάσεως ἀξίας λιρῶν Ἀγγλίας 700.000.

β') Τὸν χρυσὸν καὶ τὰς εἰς χρυσὸν ὁμολογίας ἐθνικῶν δανείων, τὰς φερομένας ἐν τῷ Ἰσολογισμῷ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὡς κάλυμμα τραπεζικῶν γραμματίων, ἐκδεδομένων συμφώνως τοῖς νόμοις 656 τοῦ 1915 καὶ 2647 τοῦ 1920, μετ' ἀφαίρεσιν ἐκ τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἀποτελουσῶν τμῆμα τοῦ καλύμματος τούτου ὁμολογιῶν ἀξίας λιρῶν Ἀγγλίας 700.000.

γ') Τὸ κάλυμμα τῶν τραπεζικῶν γραμματίων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τῶν ἐκδεδομένων συμφώνως τῷ Νομοθετικῷ Διατάγματι τῆς 23 Ἀπριλίου 1923. Τὸ κάλυμμα τοῦτο θὰ μεταβιβασθῇ ὑπὸ μορφὴν στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ καταλλήλων ὅπως περιληφθῶσιν εἰς τὸ κάλυμμα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὡς ὁρίζεται ἐν ἄρθρῳ 62 τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς.

δ') Τὸν παρὰ τοῦ Κράτους κατατεθειμένον ἄργυρον ὡς κάλυμμα τῆς ἐκδόσεως κερμάτων.

ε') Τὸν παρὰ τοῦ Κράτους κατατεθειμένον χρυσὸν συμφώνως τῷ Νομοθετικῷ Διατάγματι τῆς 11 Μαΐου 1923.

στ') Τὰ ἑπόμενα χρέη τοῦ Δημοσίου :

1. Δάνεια ἐπ' ἀναγκαστικῇ κυκλοφορίᾳ καὶ προσωρινὰ δάνεια συναφθέντα συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους ΒΦΙΘ', 2547, 2577, 2855, καὶ τὰ Νομοθετικὰ Διατάγματα τῆς 10 Δεκεμβρίου 1922, 3 Μαρτίου 1923, 22 Ἀπριλίου 1924 καὶ 5 Αὐγούστου 1925 (μετ' ἀφαίρεσιν τῆς ἀνηκούσης εἰς τὸ Κράτος ἀναλογίας ἐπὶ τῶν ἀποθεματικῶν τῶν συσταθέντων διὰ τοῦ νόμου 2577 καὶ τῆς ἀξίας τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὸ Κράτος, συμφώνως τῷ Νομοθετικῷ Διατάγματι τῆς 11Μαΐου 1923).

2. Δάνεια προερχόμενα ἐκ τοῦ νόμου ΓΧΜΒ' τοῦ 1910 μετ' ἀφαίρεσιν α') τῆς συναλλαγματικῆς διαφορᾶς τῆς προκυψάσης ὅτε τὸ Ἑλληνικὸν νόμισμα εὑρίσκετο ἐν ἰσοτιμίᾳ πρὸς τὸ δολλάριον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, β') τῶν παρὰ Γερμανικῶν καὶ Αὐστριακῶν Τραπεζῶν εἰσπραχθέντων ποσῶν συμφώνως πρὸς τὰς συνθήκας τῶν Βερσαλιῶν καὶ τοῦ Τριανόν, καὶ παρ' Οὐγγρικῆς Τραπέζης, κατόπιν ἰδιωτικῆς συμφωνίας, πρὸς τμηματικὴν ἀπόδοσιν προπολεμικῶν καταθέσεων παρὰ ταῖς Τραπέζαις ταύταις.

3. Τὸ δάνειον τὸ συναφθὲν συμφώνως τῷ Νομοθετικῷ Διατάγματι τῆς 3 Μαρτίου 1923, ἤτοι δραχ. χρ. 16.446.000.

4. Ἕτερα δημόσια δάνεια ἢ κυμαινόμενα χρέη, ὧν ἡ μετα-

βίβασις εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἤθελε συμφωνηθῇ μεταξὺ τῶν δύο Τραπεζῶν.

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

α΄) Τὰ ἐν κυκλοφορίᾳ τραπεζικὰ γραμμάτια τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

β΄) Τὰς καταθέσεις τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Δημοσίων Ἐπιχειρήσεων.

γ΄) Τὰς καταθέσεις διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ἐθνικῶν δανείων.

δ΄) Τὰς καταθέσεις τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

ε΄) Τὰς καταθέσεις τοῦ Δημοσίου εἰς ἀντίκρυσμα τῆς ἐκδόσεως κερμάτων.

στ΄) Τὰς καταθέσεις τῆς Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

ζ΄) Τὰς καταθέσεις τῶν Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν, ἐφόσον ἤθελον συναινέσει οἱ ἐνδιαφερόμενοι καταθέται. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν συγκατάθεσιν τῶν καταθετῶν τούτων.

Συνομολογεῖται ἐν τούτοις ὅτι τὸ συνολικὸν ποσὸν τοῦ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος μεταβιβασθησομένου παθητικοῦ (συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος προκύψαντος τυχὸν πιστωτικοῦ ὑπολοίπου), θὰ εἶναι τοσοῦτον ὥστε κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 62 τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς ὁριζόμενον κάλυμμα δὲν θὰ εἶναι κατώτερον τοῦ 50 ο)ο τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ τραπεζικῶν γραμματίων καὶ τῶν ἄλλων ὑποχρεώσεων ὄψεως τῶν τότε μεταβιβασθησομένων.

Τὰ μετενεκτέα ποσὰ ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἀναφερομένων στοιχείων ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ θὰ προσδιορισθῶσιν ἐκ τῶν ἐγγραφῶν εἰς τὰ βιβλία τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ κλείσιμον τῶν ἐργασιῶν κατὰ τὴν προηγουμένην τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἡμέραν.

Ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος θὰ ἀναληφθῶσιν ἐπὶ τιμῇ εἰς δραχμὰς βασιζομένῃ ἐπὶ τοῦ μέσου ὅρου τῶν μέσων ἡμερησίων τιμῶν ἐξαγωγίμου χρυσοῦ καὶ ἀργύρου εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ Λονδίνου κατὰ τὸν προηγούμενον τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος μῆνα, μετατρεπομένου εἰς Ἑλληνικὸν νόμισμα ἐπὶ τῇ τιμῇ τῆς σταθεροποιήσεως.

Αἱ ὁμολογίαι τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους θὰ μεταβιβασθῶσιν ἐπὶ τῷ μέσῳ ὅρῳ τῶν μέσων τιμῶν «συμψηφισμοῦ» Ἑλληνικῶν ὁμολογιῶν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ τοῦ Λονδίνου κατὰ τὸ τρίμηνον τὸ λῆγον τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1927, μετατρεπομένῳ εἰς Ἑλληνικὸν νόμισμα ἐπὶ τῇ τιμῇ τῆς σταθεροποιήσεως.

Τὸ ἀλλοδαπὸν συνάλλαγμα θὰ μεταβιβασθῇ ἐπὶ τῇ τιμῇ τῆς σταθεροποιήσεως.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θὰ ἐκποιήσῃ εὐθὺς ὡς καταστῇ δυνατὸν τὸν ἄργυρον καὶ τὰς ὁμολογίας τὰς περιλαμβανομένας εἰς τὸ ἀνωτέρω ἀναγραφόμενον ἐνεργητικόν, ἐκ δὲ τοῦ προϊόντος τῆς πωλήσεως θὰ ἀποκτήσῃ στοιχεῖα δυνάμενα νὰ περιληφθῶσιν εἰς τὸ κάλυμμα, ὡς τοῦτο ὁρίζεται ἐν ἄρθρῳ 62 τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς.

Ἄρθρον 4.

(Ἄρθρον 4. Σύμβασις 27 Ὀκτωβρίου 1927).

Τὸ Δημόσιον θὰ καταβάλῃ πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας αὐτῆς, εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα χρυσῆς βάσεως, κατάλληλον ὅπως περιληφθῇ εἰς τὸ κάλυμμα, ὡς ὁρίζεται ἐν ἄρθρῳ 62 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης, τὸ ἰσότιμον τῶν 3 ἑκατομμυρίων Ἀγγλικῶν λιρῶν ἐκ τοῦ προϊόντος τοῦ δανείου τοῦ ἐκδοθησομένου συμφώνως πρὸς τὸ πρωτόκολλον τὸ ὑπογραφὲν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐν Γενεύῃ τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1927, διὰ τοῦ ποσοῦ δὲ τούτου θέλει ἐξοφληθῇ ταυτοχρόνως ἀνάλογον τμῆμα χρέους τοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 5.

(Ἄρθρον 5. Σύμβασις 27 Ὀκτωβρίου 1927 καὶ ἄρθρα 2, 3 καὶ 4 Σύμβασις 25 Νοεμβρίου 1929).

1. Τὸ Δημόσιον θὰ διαθέτῃ ἐτησίως τὰ κατωτέρω ἀναφερόμενα ποσὰ πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ ὑπολοίπου τῶν χρεῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ὡς ταῦτα θὰ ὑφίστανται μετὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐν ἄρθρῳ 4 ἀναφερομένης καταβολῆς.

α΄) Καθ' ἕκαστον τῶν δύο πρώτων μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐτῶν ποσὸν 200 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, καὶ ἀκολούθως 300 ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

β΄) Πάντα τὰ κέρδη τοῦ Δημοσίου τὰ προκύπτοντα ἐκ τῆς ἐκδόσεως κερμάτων.

γ΄) Πάντα τὰ τέλη καὶ τοὺς φόρους τοὺς παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καταβλητέους εἰς τὸ Δημόσιον καὶ ποσὸν ἴσον πρὸς τὴν συμμετοχὴν τοῦ Δημοσίου εἰς τὰ κέρδη τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, μεῖον τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς πληρωμὴν τοῦ τόκου τοῦ δανείου ἑνοποιήσεως 6 ο)ο 1924 τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου,

Τὸ ἐκ τῶν τριῶν πηγῶν (α), (β) καὶ (γ) διαθέσιμον ποσὸν θὰ κατανέμηται μεταξὺ τῶν δύο Τραπεζῶν κατ' ἀναλογίαν 2)3 εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ 1)3 εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἀφ' ἧς τὸ χρέος τοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐλαττωθῇ εἰς 800 ἑκατομμύρια δραχμῶν, τὸ Δημόσιον θὰ διαθέτῃ πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ εἰς τὴν Τράπεζαν ταύτην ὀφειλομένου ὑπολοίπου χρέους τὸ σύνολον τῆς συμμετοχῆς τοῦ Δημοσίου εἰς τὰ κέρδη τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἄνευ τῆς ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχεῖον (γ) προβλεπομένης μειώσεως, ἐπὶ πλέον δὲ πάντα τὰ ἐκ κερμάτων κέρδη, θὰ καταβάλλῃ δὲ πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ τότε ὀφειλομένου ὑπολοίπου χρέους πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ ποσὸν δραχμῶν 100 ἑκατομμυρίων ἐτησίως, μέχρις ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους τούτου.

Ἐναντι τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρων προβλεπομένων καταβολῶν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δύναται νὰ παρακρατῇ τοὺς παρ' αὐτῆς ὀφειλομένους εἰς τὸ Δημόσιον φόρους καὶ τέλη, ἡ δὲ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δύναται νὰ παρακρατῇ τὸ σύνολον τῆς εἰς τὰ κέρδη αὐτῆς συμμετοχῆς τοῦ Δημοσίου.

Τὰ ἐκ τῆς ἐκδόσεως εἰκοσαδράχμων κερμάτων προκύπτοντα κέρδη τοῦ Δημοσίου διατίθενται πρὸς ἐξόφλησιν τῶν πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος χρεῶν τοῦ Δημοσίου.

2. Ἐξαιρετικῶς διὰ τὸ πρῶτον ποσὸν τῶν ἐκδοθησομένων κερμάτων ὀνομαστικῆς ἀξίας πέντε, δέκα καὶ εἴκοσι δραχμῶν, ἀνερχομένων ἐν συνόλῳ εἰς δραχμὰς τετρακόσια τριάκοντα ἑκατομμύρια (430.000.000), πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν κυκλοφορούντων ἤδη τραπεζικῶν γραμματίων ἀντιστοίχου ἀξίας, ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκχωρεῖ εἰς τὸ Δημόσιον :

α΄) Τὸ ἥμισυ τῆς εἰς αὐτὴν περιερχομένης ἀναλογίας ἐκ τοῦ κέρδους τῶν ἐκδοθησομένων πενταδράχμων καὶ δεκαδράχμων κερμάτων συμφώνως τῷ ἀνωτέρω ἐδαφίῳ β΄ τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου.

β΄) Τὸ ἥμισυ τοῦ κέρδους τοῦ προκύψαντος ἐκ τῆς ἐκδόσεως εἰκοσαδράχμων κερμάτων.

Δι' εἰδικῶν συμφωνιῶν μετὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος δύναται τὸ Δημόσιον νὰ προεξοφλῇ μίαν ἢ πλείονας τῶν ἐτησίων καταβολῶν ἃς τὸ Δημόσιον ὑποχρεοῦται νὰ ἐνεργῇ κατὰ τὰ ἀνωτέρω πρὸς ἀπόσβεσιν τῶν πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος χρεῶν αὐτοῦ.

Ὁ τόκος τῆς τοιαύτης προεξοφλήσεως ὁρίζεται δι' ἑκά-

στην συγκεκριμένην περίπτωσιν ἀπὸ συμφώνου μεταξὺ Δημοσίου καὶ Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Νοεῖται, κατὰ τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τῶν ἀνωτέρω, ὅτι, ἀφ' ἧς τὸ πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος χρέος τοῦ Δημοσίου ἐξοφληθῇ ὁλοσχερῶς, τὸ σύνολον τοῦ διαθεσίμου ποσοῦ τοῦ ἀπορρέοντος ἐκ τῶν ὑπὸ στοιχεῖα α', β' καὶ γ' ἐδαφίων τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου προσδιορισμένων πηγῶν διατίθεται εἰς ἐξόφλησιν τοῦ ἀπομένοντος χρέους τοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, μέχρις οὗ τὸ χρέος τοῦτο ἐλαττωθῇ εἰς 800 ἑκατομμύρια δραχμῶν ὁπότε ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ εἰδικῶς διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 6.

(Ἄρθρον 6. Σύμβασις 27 Ὀκτωβρίου 1927).

Ἐκ τῶν ἐτησίων καθαρῶν κερδῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀπαλλάσσεται πάσης φορολογίας τὸ τμῆμα ἐκεῖνο, ὅπερ πηγάζει ἐκ τῆς προσθήκης εἰς τὰς ἀκαθαρίστους ὠφελείας αὐτῆς τῶν μερισμάτων, ἅτινα ἀπολαμβάνει ὡς μέτοχος τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 7.

(Ἄρθρον 7. Σύμβασις 27 Ὀκτωβρίου 1927).

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀναλαμβάνει νὰ τηρῇ ἡμερησίως παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ἐλάχιστον ὑπόλοιπον, ἴσον πρὸς 7 ο/ο τοῦ συνόλου τῶν καταθέσεων ὄψεως τῶν πληρωτέων εἰς δραχμὰς (συμπεριλαμβανομένων τῶν καταθέσεων ὄψεως τοῦ Ταμιευτηρίου), τῶν τηρουμένων ἐν τοῖς καταστήμασιν αὐτῆς εἰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ καὶ εἰς πάντα τὰ κέντρα, ἐν οἷς ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἤθελεν ἱδρύσει Ὑποκαταστήματα.

Ἄρθρον 8.

(Ἄρθρον 8. Σύμβασις 27 Ὀκτωβρίου 1927).

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ βραδύτερον δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς λήξεως ἑκάστου μηνός, μηνιαίαν κατάστασιν τῶν λογαριασμῶν αὐτῆς ὑπὸ τύπον προσδιορισθησόμενον ἀπὸ συμφώνου μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει ὅπως ἐπιβάλει τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν πρὸς ὑποβολὴν ὁμοίων καταστάσεων εἰς πάσας τὰς λοιπὰς ἰδιωτικὰς Τραπέζας τὰς ἐν Ἑλλάδι λειτουργούσας. Ἡ Κυβέρνησις θὰ διαβιβάζῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἀντίγραφα τῶν καταστάσεων τούτων καὶ θὰ δημοσιεύῃ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως συνοπτικὴν κατάστασιν δεικνύουσαν τοὺς σχετικοὺς δι' ἑκάστην Τράπεζαν ἀριθμούς.

Ἄρθρον 9.

(Ἄρθρον 9. Σύμβασις 27 Ὀκτωβρίου 1927).

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πάντες οἱ ὑπάρχοντες περιορισμοὶ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς ἢ πωλήσεως ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος καταργοῦνται.

Ἄρθρον 10.

(Ἄρθρον 10. Σύμβασις 27 Ὀκτωβρίου 1927).

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ τοῦ συνημμένου ταύτῃ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἄρχεται ἀπὸ τῆς διὰ Νομοθετικοῦ Διατάγματος κυρώσεως αὐτῶν καὶ τῆς ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐγκρίσεως τῆς Συμβάσεως ταύτης. Οὐδεμία τροποποίησις τῆς παρούσης συμβάσεως δύναται νὰ γίνῃ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 11.

(Ἄρθρον 11. Σύμβασις 27 Ὀκτωβρίου 1927).

Ἡ εἰς χρυσὸν περιεκτικότης τῆς δραχμῆς θὰ ὁρισθῇ διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Κυβέρνησις ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, μετέπειτα δὲ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, θὰ καθορίζῃ τὸ ἀνώτατον ὅριον τῶν κερμάτων,, ἅτινα θὰ δύνανται νὰ κυκλοφορῶσιν ἐν πάσῃ στιγμῇ, τὸν τρόπον τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν καὶ τὸ ποσόν, μέχρι τοῦ ὁποίου τὰ κέρματα ταῦτα θὰ εἶναι δεκτὰ εἰς τὰς συναλλαγὰς ὡς νόμιμον χρῆμα. Ἐν πάσῃ περιπτώσει αἱ ἐπὶ τῶν θεμάτων τούτων λαμβανόμεναι ἀποφάσεις δὲν θὰ ἀντιβαίνωσι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τοῦ συνημμένου τῇ παρούσῃ.

Ἄρθρον 12.

(Ἄρθρον 12. Σύμβασις 27 Ὀκτωβρίου 1927).

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως, τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ μεταξὺ δύο ἐξ αὐτῶν, ὡς πρὸς τὴν ἑρμηνείαν οἱουδήποτε μέρους τῆς παρούσης συμβάσεως, τὸ ἐφ' οὗ ἡ διαφωνία ζήτημα παραπέμπεται εἰς Ἐπιτροπὴν Διαιτητῶν, ἀποτελουμένην ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου ὁριζομένου παρ' ἑκάστου τῶν διαφωνούντων μερῶν καὶ ἑνὸς Προέδρου ἐκλεγομένου παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων τούτων. Ἐν περιπτώσει ἀσυμφωνίας περὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου, ὡς Πρόεδρος ὁρίζεται ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται κατὰ πλειοψηφίαν. Ἐν ἰσοψηφίᾳ νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ἀνέκκλητοι.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν πρωτότυπον καὶ ὑπεγράφη ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων, ὧν ἕκαστος ἔλαβεν ἓν ἀντίτυπον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ὀκτωβρίου 1927.

Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον
Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν καὶ προσωρινῶς
ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Π. ΜΕΡΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας
Ν. ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ

Διὰ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος
Ὁ Διοικητὴς
ΑΛΕΞ. Ν. ΔΙΟΜΗΔΗΣ

Καταστατικὸν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος
(Ὡς ἐκυρώθη διὰ τοῦ νόμου 3424 καὶ συνεπληρώθη διὰ τῶν νόμων 4502, 4731 καὶ 5055).

Πίναξ περιεχομένων.

Τμῆμα	Ἄρθρα
I.—Γενικαὶ διατάξεις	1—7
II.—Κεφάλαιον καὶ ἀποθεματικὰ	8—10
III.—Γενικαὶ Συνελεύσεις μετόχων	11—19
IV.—Διοίκησις	20—37
1) Γενικὸν Συμβούλιον	20—27
2) Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ	28
3) Διοικηταὶ	29—35
4) Συμβούλιον Διευθύνσεως	36—37
V.—Προσωπικὸν τῆς Τραπέζης	38—39
VI.—Ἐπιτροπαὶ Προεξοφλήσεων	40—43
VII.—Ἔλεγκται	44
VIII.—Σχέσεις μετὰ τοῦ Κράτους	45—50
IX. Λογαριασμοὶ καὶ καταστάσεις	51—54
X.—Ἐργασίαι τῆς Τραπέζης	55—60
XI.—Κάλυμμα Τραπεζικῶν γραμματίων καὶ ἄλλων ὑποχρεώσεων ὄψεως	61—64
XII.—Ἔκδοσις τραπεζικῶν γραμματίων	65—70
XIII.—Διάθεσις κερδῶν	71
XIV.—Εἰδικὰ προνόμια τῆς Τραπέζης	72—73
XV.—Διάλυσις Τραπέζης	74.

Τμῆμα Ι.—Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 1.

Συνιστᾶται διὰ τοῦ παρόντος Ἀνώνυμος Ἑταιρεία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος» ἐδρεύουσα ἐν Ἀθήναις καὶ διεπομένη ὑπὸ τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ.

Ἡ διάρκεια τῆς Τραπέζης ὁρίζεται μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1970, δυναμένη νὰ παραταθῇ δι' ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων, ἐγκρινομένης διὰ Διατάγματος.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος κέκτηται τὸ ἀποκλειστικὸν προνόμιον τῆς ἐκδόσεως τραπεζικῶν γραμματίων ἐντὸς ὁλοκλήρου τῆς Ἐπικρατείας. Τὸ προνόμιον τοῦτο ἐκτείνεται μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1960, διατηρεῖται δὲ ἐν ἰσχύϊ καὶ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην, πλὴν ἐὰν ἀνακληθῇ διὰ νόμου, ὁπότε ἡ ἀνάκλησις αὕτη πραγματοποιεῖται μετὰ πάροδον τοὐλάχιστον τριετίας, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἄνω νόμου. Δύναται ἐν τούτοις τὸ προνόμιον νὰ ἀνακληθῇ ἐν παντὶ χρόνῳ, ἐὰν ἡ Τράπεζα δὲν δυνηθῇ νὰ διατηρήσῃ σταθερὰν τὴν εἰς χρυσὸν ἀξίαν τῶν γραμματίων αὐτῆς, ὡς ὁρίζεται ἐν ἄρθρῳ 4.

Ἄρθρον 3.

(Ἄρθρον 3 Καταστατικοῦ, ἄρθρ. 2 νόμου 4502).

Τὸ Δημόσιον ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ εἰς τὴν Τράπεζαν παρεχομένου προνομίου, μὴ ἐκδίδῃ οὐδ' ἐπανεκδίδῃ ἕτερα νομίσματα οἱασδήποτε φύσεως πλὴν κερμάτων ὀνομαστικῆς ἀξίας οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν εἴκοσι δραχμῶν, καὶ ταῦτα μόνον διὰ τῆς Τραπέζης καὶ τῇ αἰτήσει αὐτῆς καὶ συμφώνως πρὸς τὸν Νόμον.

Ἄρθρον 4.

Κύριον καθῆκον τῆς Τραπέζης εἶναι ἡ ἐξασφάλισις τῆς σταθερότητος τῆς εἰς χρυσὸν ἀξίας τῶν γραμματίων αὐτῆς. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θὰ ρυθμίζῃ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς, τὴν κυκλοφορίαν καὶ τὴν πίστιν ἐν Ἑλλάδι.

Ἄρθρον 5.

Πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς πληρωμῆς τῶν γραμματίων αὐτῆς:

1. Ἡ Τράπεζα ὑποχρεοῦται νὰ πωλῇ εἰς τὸν ζητοῦντα ἢ νὰ ἀγοράζῃ παρὰ τοῦ προσφέροντος εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Κεντρικὸν Κατάστημα αὐτῆς, ἔναντι νομίμως ἐν Ἑλλάδι κυκλοφορούντων νομισμάτων, καὶ ἐπὶ τῇ τιμῇ τῇ ὁριζομένῃ ἐν παραγράφοις 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρος, δι' ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων, συνάλλαγμα εἰς νομίμως κυκλοφοροῦντα νομίσματα ξένων χωρῶν χρυσῆς νομισματικῆς βάσεως, ἅτινα κατὰ νόμον καὶ ἐν τῇ πράξει εἶναι μετατρέψιμα εἰς χρυσὸν ἐξαγώγιμον καὶ ἅτινα θὰ ὁρίζωνται ἑκάστοτε ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ὡς ἄνω ὑποχρέωσις δὲν ἰσχύει ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία τοῦ ζητουμένου ἢ προσφερομένου ἀλλοδαποῦ συναλλάγματος εἶναι μικροτέρα τῶν 10.000 δραχμῶν εἰς νομίμως κυκλοφοροῦν ἐν Ἑλλάδι νόμισμα.

2. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς τιμῆς τῆς πωλήσεως συναλλάγματος εἰς ξένον νόμισμα κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον, τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν ὅπερ ἀντιστοιχεῖ εἰς 1.000 γραμμάρια καθαροῦ χρυσοῦ, συμφώνως πρὸς τὴν τιμὴν σταθεροποιήσεως, θὰ θεωρῆται ὡς ἰσάξιον πρὸς τὴν ποσότητα τοῦ ξένου τούτου νομίσματος, ἥτις ἀπαιτεῖται πρὸς τὴν προμήθειαν 1.000 γραμμαρίων καθαροῦ χρυσοῦ ἐν τῇ ξένῃ ταύτῃ χώρᾳ ἐπὶ τιμῇ εἰς ἣν ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ τῆς χώρας ταύτης ὑποχρεοῦται ἐκ τοῦ νόμου νὰ πωλῇ χρυσὸν ἀντὶ νομίσματος μετ' ἀφαίρεσιν ἀπὸ τῆς ποσότητος ταύτης ποσοῦ ὁριστέου ὑπὸ τῆς Τραπέζης, ὅπερ ἐκπροσωπεῖ τὴν κανονικὴν δαπάνην κατὰ 1.000 γραμμάρια τῆς μεταφορᾶς αὐτουσίου χρυσοῦ εἰς ράβδους ἐξ Ἀθηνῶν εἰς τὴν ξένην ταύτην χώραν, περιλαμβανομένου τοῦ τόκου καὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς ἀξίας αὐτοῦ διαρκούσης τῆς μεταφορᾶς.

3. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς τιμῆς ἀγορᾶς συναλλάγματος εἰς ξένον νόμισμα κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον, τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν ὅπερ ἀντιστοιχεῖ πρὸς 1.000 γραμμάρια καθαροῦ χρυσοῦ, συμφώνως πρὸς τὴν τιμὴν σταθεροποιήσεως, θὰ θεωρῆται ὡς ἰσάξιον πρὸς τὴν ποσότητα τοῦ ξένου τούτου νομίσματος ὅση πραγματοποιεῖται ἐκ τῆς πωλήσεως 1.000 γραμμαρίων καθαροῦ χρυσοῦ ἐν τῇ ξένῃ ταύτῃ χώρᾳ ἐπὶ τῇ τιμῇ εἰς ἣν ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ ὑποχρεοῦται ἐκ τοῦ νόμου νὰ ἀγοράζῃ χρυσὸν ἔναντι νομίσματος, προστιθεμένου εἰς τὴν ποσότητα ταύτην ποσοῦ ὁριστέου ὑπὸ τῆς Τραπέζης, ὅπερ ἐκπροσωπεῖ τὴν κανονικὴν δαπάνην κατὰ 1.000 γραμμάρια τῆς μεταφορᾶς αὐτουσίου χρυσοῦ εἰς ράβδους ἐκ τῆς ξένης ταύτης χώρας εἰς Ἀθήνας, συμπεριλαμβανομένου τοῦ τόκου καὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς ἀξίας αὐτοῦ διαρκούσης τῆς μεταφορᾶς.

4. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος, ἡ Τράπεζα θὰ ὁρίσῃ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως τοὐλάχιστον μίαν ξένην χώραν χρυσῆς νομισματικῆς βάσεως πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ἡ Τράπεζα θὰ γνωστοποιῇ καθ' ὅμοιον τρόπον πᾶσαν προσθήκην ἢ μεταβολὴν ἐπερχομένην εἰς τὸν πίνακα τῶν χωρῶν χρυσῆς νομισματικῆς βάσεως, ἐφ' ὧν θὰ ἔχῃ ἐφαρμογὴν ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ἡ Τράπεζα θὰ προσδιορίζῃ ἐπίσης ἑκάστοτε τὰς τιμὰς συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 καὶ θὰ γνωστοποιῇ αὐτὰς διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 6.

Τὸ Κεντρικὸν κατάστημα τῆς Τραπέζης θὰ εὑρίσκεται ἐν Ἀθήναις. Ἡ Τράπεζα δικαιοῦται νὰ ἱδρύῃ Ὑποκαταστήματα ἢ Πρακτορεῖα ἢ νὰ διορίζῃ πράκτορας ὁπουδήποτε τῆς Ἑλλάδος, δύναται δὲ νὰ ἱδρύῃ Πρακτορεῖα ἢ νὰ διορίζῃ πράκτορας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εἰς μίαν ἢ πλείονας τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 (4) ὁριζομένων χωρῶν χρυσῆς νομισματικῆς βάσεως.

Ἄρθρον 7.

Τὸ παρὸν Καταστατικὸν δύναται νὰ τροποποιηθῇ δι' ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων κυρουμένης διὰ νόμου.

Τμῆμα ΙΙ.—Κεφάλαιον καὶ Ἀποθεματικά.

Ἄρθρον 8.

Τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον τῆς Τραπέζης ὁρίζεται εἰς 400.000.000 δραχμῶν διαιρούμενον εἰς 80.000 μετοχὰς ἀξίας 5.000 δραχμῶν ἑκάστην, εἶναι δὲ ὁλοσχερῶς καταβεβλημένον. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀναλαμβάνει ὁλόκληρον τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 2 τῆς μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος συμβάσεως, ἧς παράρτημα ἀποτελεῖ τὸ παρὸν Καταστατικόν.

Αἱ μετοχαὶ τῆς Τραπέζης εἶναι ὀνομαστικαί. Ἡ μεταβίβασις τῶν μετοχῶν γίνεται δι' ἐγγραφῆς εἰς εἰδικὸν βιβλίον ἐκδομένου καθ' ἑκάστην μεταβίβασιν ἰδίου τίτλου. Ἡ ἐγγραφὴ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ μεταβιβάζοντος Μετόχου ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ καὶ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης.

Πᾶς Μέτοχος, ὁπουδήποτε καὶ ἂν κατοικῇ, ὡς πρὸς τὰς σχέσεις του ὡς Μετόχου μετὰ τῆς Τραπέζης, ἔχει νόμιμον κατοικίαν τὰς Ἀθήνας καὶ ὑπόκειται εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς νόμους καὶ εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ἐν Ἀθήναις Δικαστηρίων

Ἡ κυριότης τοῦ τίτλου τῆς μετοχῆς ἐπάγεται αὐτοδικαίως τὴν ἀποδοχὴν τῶν διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης καὶ τῶν κατὰ τοὺς ὅρους αὐτοῦ λαμβανομένων ἀποφάσεων τῶν ὀργάνων τῆς Τραπέζης. Ὁ Μέτοχος τῆς Τραπέζης εὐθύνεται μόνον μέχρι τοῦ ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου τῆς μετοχῆς, ἔχει δὲ ἐν τῇ Τραπέζῃ τὰ ρητῶς ὑπὸ τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ παρεχόμενα αὐτῷ δικαιώματα. Ἀπαγορεύεται ἰδίως εἰς τοὺς Μετόχους, ὡς καὶ εἰς τοὺς δανειστὰς αὐτῶν, νὰ ζητῶσι τὴν σφράγισιν ἢ κατάσχεσιν τῶν βιβλίων ἢ περιουσιακῶν στοιχείων τῆς Τραπέζης.

Τὸ Δημόσιον καὶ αἱ Δημόσιαι ἐπιχειρήσεις δὲν δύνανται νὰ κατέχωσιν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως μετοχὰς τῆς Τραπέζης κατὰ ποσὸν ὑπερβαῖνον ἐν συνόλῳ τὸ ἓν δέκατον τοῦ ἐκδεδομένου ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου.

Ἄρθρον 9.

Τὸ κεφάλαιον τῆς Τραπέζης δύναται νὰ αὐξηθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ αὔξησις καταβάλλεται ἐξ ὁλοκλήρου, ἡ δὲ τιμὴ καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐκδόσεως τῶν νέων μετοχῶν ὁρίζεται παρὰ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 10.

Τὸ ταμιευτικὸν ἀποθεματικὸν (ὡς καὶ τὸ ἔκτακτον ἀποθεματικόν, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει τοιοῦτον) σχηματίζεται ἐκ τῶν ἐτησίων καθαρῶν κερδῶν, ὡς προβλέπεται ἐν ἄρθρῳ 71. Καταβολαὶ εἰς τὸ ταμιευτικὸν ἀποθεματικὸν δύνανται νὰ ἀνασταλῶσιν ἐφ' ὅσον τοῦτο ἀνέλθῃ ἢ ὑπερβῇ τὸ καταβεβλημένον κεφάλαιον τῆς Τραπέζης.

Τμῆμα ΙΙΙ.—Γενικαὶ Συνελεύσεις τῶν Μετόχων.

Ἄρθρον 11.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Μετόχων, καταρτιζομένη συμφώνως τῷ παρόντι Καταστατικῷ, εἶναι τὸ ἀνώτατον ὄργανον τῆς Τραπέζης καὶ ἐκπροσωπεῖ τὸ σύνολον τῶν Μετόχων. Αἱ ἀποφάσεις αὐτῆς ὑποχρεοῦσι πάντας, καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀπόντας, ἀνικάνους ἢ διαφωνούντας Μετόχους.

Ἄρθρον 12.

Αἱ Γενικαὶ Συνελεύσεις συνέρχονται ὡς ἑπεται:

α') Ἡ τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευσις συνέρχεται ἅπαξ τοῦ ἔτους, οὐχὶ βραδύτερον τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου.

β') Ἔκτακτοι Γενικαὶ Συνελεύσεις συνέρχονται ὁσάκις παρίσταται ἀνάγκη.

Αἱ τακτικαὶ καὶ ἔκτακτοι Γενικαὶ Συνελεύσεις συγκαλοῦνται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου. Τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσει Μετόχων, δεόντως νομιμοποιουμένων καὶ ἐκπροσωπούντων τοὐλάχιστον τὸ ἓν τέταρτον τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου, τὸ Συμβούλιον ὑποχρεοῦται ἵνα συγκαλῇ ἔκτακτον Γενικὴν Συνέλευσιν, συνερχομένην ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς τοιαύτης αἰτήσεως. Πᾶσα τοιαύτη αἴτησις θὰ περιέχῃ τὰ θέματα τὰ ὑποβληθησόμενα εἰς τὴν Συνέλευσιν καὶ θὰ συνοδεύηται ὑπὸ αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως.

Ἡ πρόσκλησις Γενικῆς Συνελεύσεως, ὁρίζουσα τὸν τόπον, τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν καὶ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, τοιχοκολλᾶται ἐν ἐμφανεῖ θέσει τοῦ Καταστήματος τῆς Τραπέζης καὶ δημοσιεύεται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς ἃς ἐφημερίδας ἤθελεν ἀποφασίσει τὸ Γενικὸν Συμβούλιον. Ἡ πρόσκλησις γίνεται εἴκοσι μίαν τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ πάσης Γενικῆς Συνελεύσεως.

Προκειμένου περὶ τῆς τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἀντίγραφα τῆς ἐτησίας ἐκθέσεως θὰ εὑρίσκωνται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Μετόχων εἰς πάντα τὰ καταστήματα τῆς Τραπέζης.

Ἄρθρον 13.

Πᾶς Μέτοχος ἐγγεγραμμένος ὡς τοιοῦτος εἰς τὰ βιβλία τῆς Τραπέζης τοὐλάχιστον πρὸ τριμήνου, καὶ ὢν κάτοχος τοὐλάχιστον πέντε μετοχῶν δικαιοῦται νὰ μετέχῃ καὶ ψηφίζῃ εἰς πᾶσαν Γενικὴν Συνέλευσιν. Πέντε μετοχαὶ παρέχουσιν εἰς τὸν κύριον αὐτῶν τὸ δικαίωμα μιᾶς ψήφου, ὑπὸ τὸν περιορισμὸν ὅτι οὐδεὶς Μέτοχος θὰ δικαιοῦται πλειόνων τῶν πεντήκοντα ψήφων δι' ἴδιον αὐτοῦ λογαριασμόν. Ὡς ἐντολοδόχος ἑτέρων Μετόχων δύναται νὰ διαθέσῃ καὶ πλείονας ψήφους μὴ ὑπερβαινούσας τὰς πεντήκοντα. Ἐν περιπτώσει ἐξ ἀδιαιρέτου συγκυριότητος, εἷς μόνον Μέτοχος δικαιοῦται νὰ μετέχῃ τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων τῶν Μετόχων.

Ἄρθρον 14.

Δὲν δικαιοῦνται νὰ ἀσκήσωσι τὰ δικαιώματα Μετόχων ἐν Γενικαῖς Συνελεύσεσιν οὔτε αὐτοπροσώπως, οὔτε δι' ἀντιπροσώπου οἱ ἑξῆς:

α') Οἱ μὴ ἔχοντες τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηκοότητα.

β') Οἱ πτωχεύσαντες, κατὰ τὴν περίοδον τοῦ περιορισμοῦ τῶν δικαιωμάτων των.

γ') Πρόσωπα μὴ ἐκπληρώσαντα τὰς πρὸς τὴν Τράπεζαν ὑποχρεώσεις των ἢ ὧν γραμμάτια εὑρισκόμενα εἰς χεῖρας τῆς Τραπέζης διεμαρτυρήθησαν καὶ παραμένουσιν ἀπλήρωτα.

δ') Πρόσωπα ὧν τὰ ἀστικὰ ἢ πολιτικὰ δικαιώματα ἐμειώθησαν ἢ ἀφῃρέθησαν κατ' ἀκολουθίαν καταδίκης δι' ἐγκληματικὴν πρᾶξιν, ἐφ' ὅσον χρόνον ἡ τοιαύτη μείωσις ἢ ἀφαίρεσις παραμένει ἐν ἰσχύϊ

Ἄρθρον 15.

Ὑπάλληλος τῆς Τραπέζης δὲν δύναται νὰ παρίσταται εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἀντιπροσώπου Μετόχων, παρὰ μόνον ὡς ἀντιπρόσωπος συγγενῶν του μέχρι τετάρτου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου, ἢ ὡς νομίμως διωρισμένος κηδεμὼν ἢ διαχειριστής.

Ἄρθρον 16.

Πᾶς Μέτοχος δικαιοῦται νὰ μεταβιβάζῃ τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν εἰς ἕτερον Μέτοχον, ὑπὸ τὸν περιορισμὸν τοῦ ἄρθρου 13, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ψήφων καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 14 καὶ 15.

Ἄρθρον 17.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποφασίζει περὶ τοῦ τρόπου τῆς μεταβιβάσεως τοῦ δικαιώματος ψήφου, τὰ δὲ σχετικὰ πληρεξούσια κατατίθενται παρὰ τῇ Γραμματείᾳ, ἑπτὰ τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς Συνελεύσεως.

Ἄρθρον 18.

Πρόεδρος τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων εἶναι εἷς τῶν Μετόχων ἐκλεγόμενος ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 19.

Ἡ ἐτησία Γενικὴ Συνέλευσις εἶναι μόνη ἁρμοδία νὰ ἀποφασίζῃ ἐπὶ τῶν ἀκολούθων θεμάτων:

α') Ἐγκρίσεως τῆς ἐτησίας ἐκθέσεως.

β') Ἐγκρίσεως τοῦ Ἰσολογισμοῦ κατόπιν ἐκθέσεως τῶν Ἐλεγκτῶν.

γ') Καταβολῶν εἰς ἀποθεματικὰ καὶ ἄλλα εἰδικὰ κεφά-

λαια, προσδιορισμοῦ τοῦ μερίσματος καὶ ἐν γένει διαθέσεως τῶν καθαρῶν κερδῶν.

δ') Ἐκλογῆς ἢ ἀνακλήσεως τῶν μελῶν τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Ἐλεγκτῶν καὶ καθορισμοῦ τῆς ἀμοιβῆς καὶ τῶν ὁδοιπορικῶν αὐτῶν ἐξόδων.

ε') Ἀπαλλαγῆς τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Ἐλεγκτῶν ἀπὸ πάσης προσωπικῆς εὐθύνης. Ἡ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ψηφοφορία εἶναι φανερὰ καὶ γίνεται δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως.

ς') Προτάσεων περὶ τροποποιήσεως τοῦ παρόντος καταστατικοῦ ὑποβλητέων εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἐξαιρουμένης τῆς αὐξήσεως τοῦ κεφαλαίου (ἄρθρον 9).

ζ') Προτάσεων ἐπὶ παντὸς ἄλλου θέματος ὑποβαλλομένου εἰς τὴν Συνέλευσιν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου ἢ τῶν μετόχων.

Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ τούτου, ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἀποφασίζει περὶ τοῦ τρόπου τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐργασιῶν της.

Τμῆμα IV. Διοίκησις.

I. Γενικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 20.

Ἡ γενικὴ διαχείρισις τῶν ὑποθέσεων τῆς Τραπέζης ἀνατίθεται εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον ὑπεύθυνον πρὸς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν. Τὸ Συμβούλιον δικαιοῦται νὰ λαμβάνῃ πᾶσαν ἀπόφασιν καὶ νὰ ἀσκῇ πᾶσαν ἐξουσίαν, ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Καταστατικοῦ, μὴ ὑπαγομένην εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

Ἄρθρον 21.

Τὸ Συμβούλιον ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Διοικητοῦ, τοῦ Ὑποδιοικητοῦ καὶ ἐννέα Συμβούλων. Τρεῖς τοὐλάχιστον ἐκ τῶν Συμβούλων θὰ ἐκλέγωνται ἐκ τῶν περὶ τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον εἰδικῶν καὶ ἐνεργῶς ἀσχολουμένων, τρεῖς δὲ ἐκ τῶν ἐμπείρων περὶ τὰ ἀφορῶντα τὴν γεωργίαν.

Ὁ Διοικητὴς καὶ ὁ Ὑποδιοικητὴς ἐκλέγονται κατὰ τὰ προβλεπόμενα ἐν ἄρθρῳ 29.

Οἱ Σύμβουλοι ἐκλέγονται ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως διὰ τρία ἔτη. Οἱ πρῶτοι Σύμβουλοι τῆς Τραπέζης θὰ διορισθῶσιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ συμφώνου μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ θὰ ἀποχωρήσωσι κατὰ τὴν ἐτησίαν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ 1929. Ἐκ τῶν κατὰ τὴν ἐτησίαν ταύτην Γενικὴν Συνέλευσιν ἐκλεγησομένων Συμβούλων ἀνὰ τρεῖς, ὁρισθησόμενοι διὰ κλήρου, θὰ ἀποχωρήσωσιν εἰς ἑκάστην τῶν ἐτησίων Γενικῶν Συνελεύσεων τῶν ἐτῶν 1930, 1931 καὶ 1932.

Οἱ Σύμβουλοι εἶναι ἐπανεκλέξιμοι.

Ἄρθρον 22.

(Ἄρθρον 22 Καταστατικοῦ καὶ ἄρθρον 1 νόμου 4731).

Πᾶς μέτοχος τῆς Τραπέζης εἶναι ἐκλέξιμος ὡς Σύμβουλος ἐξαιρέσει:

1) Μελῶν τῆς Κυβερνήσεως ἢ δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ὑπαλλήλων δημοσίων ἱδρυμάτων καὶ ἐπιχειρήσεων.

2) Μελῶν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

3) Συμβούλων ἢ ὑπαλλήλων ἄλλων Τραπεζῶν.

4) Παντὸς προσώπου ὑπαγομένου εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἄρθρου 14.

Δὲν δύνανται νὰ ὦσιν Σύμβουλοι ἢ Διοικηταὶ τῆς Τραπέζης συγχρόνως πρόσωπα ἀσκοῦντα συνεταιρικῶς ἐπιχείρησιν ἢ συνδεόμενα διὰ συγγενείας μέχρι τρίτου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου.

Ὁ Διοικητὴς καὶ Ὑποδιοικητὴς δύνανται νὰ μετέχωσι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν.

Ἂν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους καὶ μεταξὺ δύο ἐτησίων Γενικῶν Συνελεύσεων κενωθῇ θέσις Συμβούλου, τὸ Γενικὸν Συμβούλιον ἐκλέγει ἀναπληρωτὴν Σύμβουλον μέχρι τῆς προσεχοῦς ἐτησίας Γενικῆς Συνελεύσεως.

Ὁ Διοικητής, ὁ Ὑποδιοικητὴς καὶ οἱ Σύμβουλοι ἀναλαμβάνοντες ὑπηρεσίαν, ὁρκίζονται νὰ τηρῶσιν αὐστηρῶς καὶ πιστῶς τὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ τούτου, νὰ προάγωσι τὰ συμφέροντα τῆς Τραπέζης ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν, νὰ ἀφοσιωθῶσι τιμίως καὶ ἐνδελεχῶς εἰς τὴν διοίκησιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης καὶ νὰ τηρῶσιν ἐχεμύθειαν, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς συναλλαγὰς τῆς Τραπέζης. Ὁ Διοικητὴς καὶ ὁ Ὑποδιοικητὴς ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, οἱ δὲ Σύμβουλοι ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ ἐν Συνεδριάσει τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 23.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν οἱ Σύμβουλοι ὑποχρεοῦνται νὰ εἶναι κύριοι τοὐλάχιστον εἴκοσι πέντε μετοχῶν τῆς Τραπέζης ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ ἴδιον αὐτῶν ὄνομα.

Ἄρθρον 24.

Ἐὰν ὁ Διοικητής, ὁ Ὑποδιοικητής, ἤ τις τῶν Συμβούλων καταστῶσιν ἔνοχοι παραβάσεως τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ, ἀποκαλύψωσι μυστικὰ ἀναγόμενα εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς Τραπέζης, ἢ καταχρασθῶσι τῆς θέσεως αὐτῶν δι' ἰδίους προσωπικοὺς ἢ ἐμπορικοὺς σκοπούς, ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μετόχων δικαιοῦται νὰ ἀπομακρύνῃ αὐτοὺς τῆς θέσεώς των.

Ἄρθρον 25.

Τὸ λειτούργημα τοῦ Συμβούλου εἶναι ἐπίτιμον. Αἱ ἀμοιβαὶ καὶ τὰ ὁδοιπορικὰ αὐτῶν ἔξοδα, τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων των ὡς Συμβούλων, ὁρίζονται ἑκάστοτε ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων.

Ἄρθρον 26.

Ὁ Διοικητής, ἢ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, ὁ Ὑποδιοικητὴς καλεῖ εἰς συνεδρίασιν τὸ Γενικὸν Συμβούλιον ὁσάκις παραστῇ ἀνάγκη καὶ ἅπαξ τοὐλάχιστον τοῦ μηνός, προεδρεύει δὲ τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ. Τὸ Συμβούλιον εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐὰν παρίστανται ἓξ τοὐλάχιστον τῶν μελῶν αὐτοῦ. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας, ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου νικᾷ.

Τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου περιλαμβάνουσι τὰ ὀνόματα τῶν παρόντων Συμβούλων καὶ ἀναφέρουσι τὰς λαμβανομένας ἀποφάσεις.

Τὰ πρακτικὰ ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς συνεδριάσεως καὶ ἑνὸς μέλους τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 27.

(Ἄρθρον 27 Καταστατικοῦ καὶ ἄρθρον 1 νόμου 5055).

Τὸ Γενικὸν Συμβούλιον ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

α') Τοῦ τόκου προεξοφλήσεως καὶ Δανείων.

β') Τῶν γενικῶν ὅρων καὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν ἐργασιῶν τῶν ἐπιτρεπομένων συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 55.

γ') Τῆς ἐκλογῆς τῶν πιστούχων τῆς Τραπέζης, πρὸς οὓς θὰ παρέχωνται εὐκολίαι ὑπὸ μορφὴν προεξοφλήσεων ἢ πιστώσεων, καὶ ἐγκρίσεως τῶν ὁρίων τῶν προτεινομένων ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ διὰ τοιαύτης πιστώσεως.

δ') Τῆς ἐγκρίσεως ἀνανεώσεως γραμματίων, ἀνανεώσεως πιστώσεων δι' ὡρισμένην προθεσμίαν, καὶ τῆς περιοδικῆς ἀναθεωρήσεως (ἅπαξ τοὐλάχιστον καθ' ἑξαμηνίαν) πασῶν τῶν πιστώσεων, προεξοφλήσεων καὶ προκαταβολῶν.

ε') Τῆς προεξοφλήσεως γραμματίων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 43.

ς') Τοῦ διορισμοῦ ἢ παύσεως τῶν Διευθυντῶν, τῇ προτάσει τοῦ Διοικητοῦ, καὶ περὶ τοῦ γενικοῦ ἐσωτερικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Τραπέζης.

ζ') Τοῦ διορισμοῦ τῶν μελῶν τῶν Ἐπιτροπῶν προεξοφλήσεων ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τοῖς Ὑποκαταστήμασι καὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν ἀμοιβῶν καὶ ὁδοιπορικῶν αὐτῶν ἐξόδων.

η') Τῆς ἐκδόσεως κανονισμῶν ἀφορώντων συμψηφιστικὸν γραφεῖον λειτουργοῦν ἐν τῇ Τραπέζῃ (ἄρθρον 55 (15).

θ') Ζητημάτων σχετικῶν μὲ τὴν ἀπόκτησιν ἀκινήτων ἀναγκαιούντων διὰ τὰς ἐργασίας τῆς Τραπέζης καὶ τὴν πρόσκαιρον κτῆσιν καὶ πώλησιν τοιούτων ἀκινήτων κατὰ τὸ ἄρθρον 58.

ι') Τῆς ἀποσβέσεως ἐνεργητικοῦ τῆς Τραπέζης.

ια') Τοῦ διορισμοῦ ξένων ἀνταποκριτῶν καὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τῶν κεφαλαίων, ἅτινα δύνανται νὰ τηρῶνται παρ' αὐτῆς διὰ λογαριασμὸν τῆς Τραπέζης, ὡς καὶ τοῦ ὁρίου τῶν πιστωτικῶν εὐκολιῶν χορηγηθησομένων αὐτοῖς διὰ προεξοφλήσεων ἢ δανείων.

ιβ') Ζητημάτων ἀφορώντων τὸν τύπον, τὸ κείμενον, τὸ ὑλικόν, τὰς κατηγορίας καὶ τὴν προμήθειαν τραπεζικῶν γραμματίων, τὴν ἀπόσυρσιν καὶ ἀκύρωσιν αὐτῶν καὶ τοὺς ὅρους, ὑφ' οὓς εἶναι πληρωτέα ἐφθαρμένα τραπεζικὰ γραμμάτια. Τὸ σχέδιον ὅμως, τὸ κείμενον καὶ αἱ κατηγορίαι θὰ ὁρίζωνται ἀπὸ συμφώνου μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

ιγ') Ζητημάτων ἀφορώντων εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν ἐπιχειρήσεων ἐν πτωχεύσει καὶ χρεῶν ὀφειλομένων πρὸς τὴν Τράπεζαν.

ιδ') Τῆς ἱδρύσεως καὶ καταργήσεως Ὑποκαταστημάτων καὶ Πρακτορείων τῆς Τραπέζης.

ιε') Τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων.

ιστ') Τῶν ὑποχρεουσῶν τὴν Τράπεζαν ὑπογραφῶν.

ιζ') Τῆς ἐγκρίσεως τῆς ἐτησίας ἐκθέσεως καὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ τῶν ὑποβληθησομένων εἰς τὴν ἐτησίαν Γενικὴν Συνέλευσιν.

Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ τούτου, τὸ Γενικὸν Συμβούλιον ἀποφασίζει περὶ τοῦ τρόπου τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐργασιῶν του καὶ δύναται νὰ καταρτίζῃ ἐκ τῶν μελῶν του Ἐπιτροπὰς πρὸς μελέτην καὶ λῆψιν ἀποφάσεων ἐπὶ θεμάτων ἀνατιθεμένων αὐταῖς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

2. Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπή.

Ἄρθρον 28.

Ἂν, προκειμένου περὶ ὑποθέσεων δι' ἃς ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου, παρίσταται ἀνάγκη λήψεως ἐπειγόντως ἀποφάσεως, ἡ ἀπόφασις αὕτη δύναται νὰ ληφθῇ παρ' Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπαρτιζομένης ἐκ τοῦ Διοικητοῦ, τοῦ Ὑποδιοικητοῦ καὶ δύο ἑτέρων μελῶν τοῦ Συμβουλίου. Ἡ Ἐπιτροπὴ προσκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ, ἢ, ἐν ἀπουσίᾳ τούτου, ὑπὸ τοῦ Ὑποδιοικητοῦ, εὑρίσκεται δὲ ἐν ἀπαρτίᾳ ἂν παρίστανται τοὐλάχιστον τρία μέλη. Ἐν ᾗ περιπτώσει παρίστανται τρία μόνον μέλη, αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς δέον νὰ εἶναι ὁμόφωνοι. Πᾶσαι αἱ λαμβανόμεναι ἀποφάσεις καταχωροῦνται εἰς πρακτικὰ καὶ ὑποβάλλωνται εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον πρὸς ἐπικύρωσιν κατὰ τὴν ἀμέσως ἑπομένην συνεδρίασιν αὐτοῦ.

3. Διοικηταί.

Ἄρθρον 29.

Ὁ Διοικητὴς καὶ ὁ Ὑποδιοικητὴς ἐκλέγονται παρὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως διὰ μίαν πενταετίαν, ὑποχρεοῦνται δὲ νὰ διαθέτωσιν ὁλόκληρον τὸν χρόνον αὐτῶν διὰ τὰς ὑποθέσεις τῆς Τραπέζης καὶ λαμβάνουσι μισθὸν καὶ ἀμοιβάς, ὁριζομένας παρὰ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου. Ἡ ἀμοιβὴ αὐτῶν δὲν δύναται νὰ ὁρίζεται ὑπὸ τὴν μορφὴν προμηθείας (ποσοστῶν) ἢ συμμετοχῆς εἰς τὰ κέρδη τῆς Τραπέζης. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Διοικητοῦ δεῖται τῆς ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ πρῶτος Διοικητὴς καὶ ὁ πρῶτος Ὑποδιοικητὴς τῆς Τραπέζης διορισθήσονται ἀμετακλήτως διὰ πέντε ἔτη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Ὅ τε Διοικητὴς καὶ ὁ Ὑποδιοικητὴς εἶναι ἐπανεκλέξιμοι.

Ἄρθρον 30.

(Ἄρθρον 30 Καταστατικοῦ καὶ ἄρθρον 1 νόμου 5055).

1. Ὁ Διοικητής, ἢ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, ὁ Ὑποδιοικητής, προεδρεύει τῶν συνεδριάσεων τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Διευθύνσεως. Ἂν ἀμφότεροι οἱ Διοικηταὶ κωλύονται προεδρεύει τῶν συνεδριάσεων τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου ἕτερον μέλος αὐτοῦ, ἐκλεγόμενον ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, τοῦ δὲ Συμβουλίου Διευθύνσεως προεδρεύει ὁ Γενικὸς Γραμματεύς.

2. Τὴν Τράπεζαν ἐκπροσωπεῖ καὶ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων παντὸς βαθμοῦ ὁ Διοικητὴς καὶ τούτου κωλυομένου ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 32 ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ, εἰς περιπτώσεις δὲ ἀπαιτούσας τὴν ἐνώπιον Δικαστηρίου ἢ Εἰσηγητοῦ προσωπικὴν ἐμφάνισιν, ὁ Δικαστικὸς Σύμβουλος καὶ ἕκαστος τῶν Διευθυντῶν αὐτῆς ἢ τῶν Διευθυντῶν τῶν Ὑποκαταστημάτων.

Προκειμένου εἰδικῶς περὶ δόσεως ὅρκων ἐπιβαλλομένων εἰς τὴν Τράπεζαν, ἐκπροσωποῦσιν ὡσαύτως αὐτὴν ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων καὶ Εἰσηγητῶν καὶ δύνανται νὰ δώσουν τοὺς ὅρκους διὰ μὲν τὰς ὑποθέσεις τοῦ Κεντρικοῦ εἴτε εἷς τῶν Διευθυντῶν εἴτε ὁ Δικαστικὸς Σύμβουλος, διὰ δὲ τὰς ὑποθέσεις τῶν Ὑποκαταστημάτων καὶ Πρακτορείων ὁ Διευθυντὴς αὐτῶν ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 31.

Ὁ Διοικητὴς θὰ ἀσκῇ ἐξ ὀνόματος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διαρκῆ ἔλεγχον ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ τῶν γενικῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης, λαμβάνων ἀποφάσεις ἐπὶ πάντων τῶν θεμάτων, τῶν μὴ εἰδικῶς ἐπιφυλασσομένων εἰς τὸ Συμβούλιον ἢ διεπομένων ὑπὸ κανονισμῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκδεδομένων.

Ἄρθρον 32.

(Ἄρθρον 32 Καταστατικοῦ καὶ ἄρθρον 2 νόμου 4502).

Ὁ Διοικητὴς δύναται νὰ ἀναθέσῃ οἱονδήποτε τῶν καθηκόντων αὐτοῦ εἰς τὸν Ὑποδιοικητήν, ὅστις πάντως ἀναπληροῖ τὸν Διοικητὴν κωλυόμενον ἐξ οἱουδήποτε λόγου. Ἂν ἀμφότεροι κωλύονται, τὸν Διοικητὴν ἀναπληροῖ ἕτερον μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὁριζόμενον ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ἄρθρον 33.

Τὸ κύριον προσωπικὸν τῆς Τραπέζης, πλὴν τῶν Διευθυντῶν, διορίζεται καὶ ἀπολύεται ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ, τῇ προτάσει τοῦ Συμβουλίου Διευθύνσεως.

Ἄρθρον 34.

Διαρκούσης τῆς περιόδου τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, ὅ τε Διοικητὴς καὶ ὁ Ὑποδιοικητὴς δέον νὰ εἶναι κάτοχοι πεντήκοντα τοὐλάχιστον μετοχῶν τῆς Τραπέζης ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ ἴδιον αὐτῶν ὄνομα.

Ἄρθρον 35.

Ὁ Διοικητὴς καὶ ὁ Ὑποδιοικητὴς δὲν δύνανται νὰ ἀσκῶσι δι' ἴδιον λογαριασμὸν οἱανδήποτε ἐπιχείρησιν. Συναλλαγματικαὶ ἢ ἐμπορικὰ γραμμάτια ὑπογεγραμμένα παρ' αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ γίνωσι δεκτὰ παρὰ τῆς Τραπέζης πρὸς προεξόφλησιν ἢ ὡς ἐγγύησις παροχῆς πιστώσεως.

4. Συμβούλιον Διευθύνσεως.

Ἄρθρον 36.

(Ἄρθρον 36 Καταστατικοῦ καὶ ἄρθρον 2 νόμου 5055).

Πρὸς ἐξόφλησιν ἐνιαίας κατευθύνσεως καὶ μεθόδου ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῶν διαφόρων Τμημάτων τῆς Τραπέζης, συνιστᾶται Συμβούλιον Διευθύνσεως, ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ Διοικητοῦ, τοῦ Ὑποδιοικητοῦ, τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως καὶ τῶν Διευθυντῶν.

Τὸ Συμβούλιον συνέρχεται ἅπαξ τοὐλάχιστον τῆς ἑβδομάδος.

Ἄρθρον 37.

Τὸ Συμβούλιον Διευθύνσεως ὑποβάλλει μηνιαίως πρὸς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον λεπτομερῆ ἔκθεσιν τῶν ἐργασιῶν καὶ τῆς καταστάσεως τῆς Τραπέζης, ἰδίᾳ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς προεξοφλήσεις καὶ πιστώσεις, ἐκφέρει δὲ γνώμην ἐπὶ πάντων τῶν θεμάτων τῶν παραπεμπομένων εἰς αὐτὸ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου.

Τμῆμα V. Προσωπικὸν τῆς Τραπέζης.

Ἄρθρον 38.

Τὸ κύριον προσωπικὸν τῆς Τραπέζης, πλὴν τῶν Διευθυντῶν, διορίζεται καὶ ἀπολύεται ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ, προτάσει τοῦ Συμβουλίου Διευθύνσεως.

Οἱ Διευθυνταὶ καὶ ὑπάλληλοι τῆς Τραπέζης ὀφείλουσι νὰ τηρῶσιν ἐχεμύθειαν ἐν σχέσει πρὸς πάσας τὰς συναλλαγὰς καὶ ἐργασίας τῆς Τραπέζης.

Οἱ Διευθυνταὶ καὶ ὑπάλληλοι τῆς Τραπέζης λαμβάνουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν, τὴν σύνταξιν ἢ οἱασδήποτε ἄλλας ἀμοιβὰς ὑπὸ τοὺς ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τιθεμένους ὅρους. Ἡ ἀμοιβὴ αὐτῶν δὲν δύναται νὰ ὁρίζεται ὑπὸ μορφὴν προμηθείας (ποσοστῶν) ἢ συμμετοχῆς εἰς τὰ κέρδη τῆς Τραπέζης.

Ἄρθρον 39.

Οἱ Διευθυνταὶ ἢ οἱοιδήποτε ἄλλοι ὑπάλληλοι τῆς Τραπέζης δὲν δικαιοῦνται νὰ ἀσκῶσι δι' ἴδιον λογαριασμὸν ἐπιχειρήσεις.

Συναλλαγματικαὶ ἢ ἐμπορικὰ γραμμάτια ὑπογεγραμμένα παρ' αὐτῶν δὲν γίνονται δεκτὰ παρὰ τῆς Τραπέζης πρὸς προεξόφλησιν ἢ ὡς ἐγγύησις παροχῆς πιστώσεως.

Τμῆμα VI. Ἐπιτροπαὶ Προεξοφλήσεων.

Ἄρθρον 40.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐξετάσεως τῶν γραμματίων τῶν παρουσιαζομένων πρὸς προεξόφλησιν, ἢ ὡς ἐγγύησις πιστώσεων, καταρτίζονται Ἐπιτροπαὶ ἐπὶ τῶν προεξοφλήσεων. Ἕκαστον μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπογράφει κατὰ τὸν διορισμόν του ἔγγραφον δήλωσιν, ὅτι θὰ ἐκτελῇ τὰ καθήκοντά του μετ' αὐστηρᾶς ἀμεροληψίας. Τὰ μέλη Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν προεξοφλήσεων δὲν θὰ ἐκφέρωσι γνώμην, οὐδὲ θὰ δίδωσι ψῆφον ἐπὶ γραμματίων, εἰς τὰ ὁποῖα καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐνδιαφέρονται, θὰ ἀποχωρῶσι δὲ τῆς συνεδριάσεως κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν γραμματίων τούτων.

Αἱ ἐργασίαι τῶν Ἐπιτροπῶν εἶναι ἐμπιστευτικῆς φύσεως.

Αἱ ἀποφάσεις ἀποδοχῆς ἢ ἀπορρίψεως γραμματίων λαμβάνονται δι' ἁπλῆς πλειοψηφίας, τοῦ Προέδρου ἔχοντος τὴν νικῶσαν ψῆφον ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας.

Ἄρθρον 41.

Ἐπιτροπαὶ ἐπὶ τῶν προεξοφλήσεων καταρτίζονται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου διὰ τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα καὶ δι' ὅσα Ὑποκαταστήματα εἶναι ἐξουσιοδοτημένα νὰ διεξάγωσιν αὐτοτελῶς ἐργασίας προεξοφλήσεως, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ἀποτελούντων αὐτὰς προσώπων ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου. Τὰ μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων πρέπει νὰ εἶναι γνῶσται τῶν ἐμπορικῶν, βιομηχανικῶν καὶ γεωργικῶν συνθηκῶν τῶν περιφερειῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἀπασχολοῦνται.

Τὰ τῆς ἀπαρτίας τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων ἀποφασίζονται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου.

Τὰ μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῶν προεξοφλήσεων ἐκλέγονται διὰ μίαν διετίαν, δὲν εἶναι δὲ ἀμέσως ἐπανεκλέξιμα. Ἐκ τῶν πρώτων ἐκλεγησομένων μελῶν τῶν Ἐπιτροπῶν, τούτων τὰ ἡμίσια, καθοριζόμενα διὰ κλήρου, θὰ ἀποχωρήσωσι μετὰ τὴν πάροδον ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς των.

Ὁ τίτλος μέλους τῶν Ἐπιτροπῶν εἶναι ἐπίτιμος. Αἱ ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν καθηκόντων των γενόμεναι δαπάναι ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου.

Δὲν εἶναι ἐκλέξιμοι ὡς μέλη Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν προεξοφλήσεων συγγενεῖς μέχρι τρίτου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου, ἢ συνεταῖροι ἢ πράκτορες μελῶν τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου, οὐδὲ πρόσωπα ὑπαγόμενα εἰς τὰς κατηγορίας τὰς ἀναφερομένας ἐν ἄρθρῳ 14.

Ἄρθρον 42.

Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Προεξοφλήσεων τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος εἶναι ὁ ἀρμόδιος Διευθυντὴς καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ ἕτερον μέλος τοῦ Συμβουλίου Διευθύνσεως. Εἰς τὰ Ὑποκαταστήματα, οἱ Διευθυνταὶ τούτων προεδρεύουσι τῶν συνεδριάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 43.

Ἡ Τράπεζα δὲν ὑποχρεοῦται νὰ προεξοφλῇ γραμμάτια κριθέντα κατάλληλα πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Προεξοφλήσεων. Πᾶσα ἀπόφασις ἀνατρέπουσα ἀπόφασιν Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Προεξοφλήσεων λαμβάνεται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Διευθύνσεως.

Γραμμάτια ἀπορριφθέντα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Προεξοφλήσεων δύνανται οὐχ ἧττον νὰ προεξοφληθῶσι κατόπιν εἰδικῆς ἐπὶ ἑκάστης περιπτώσεως ἀποφάσεως, λαμβανομένης ἐν συνεδριάσει τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου διὰ πλειοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων.

Τμῆμα VII. Ἐλεγκταί.

Ἄρθρον 44.

Ἡ πρώτη Γενικὴ Συνέλευσις, καὶ μετὰ ταῦτα ἑκάστη ἐτησία Γενικὴ Συνέλευσις, ἐκλέγει τρία κατάλληλα πρόσωπα ὡς Ἐλεγκτὰς καὶ δύο ἀναπληρωτὰς αὐτῶν, ἵνα ἐξετάσωσι καὶ ὑποβάλωσιν ἔκθεσιν ἐπὶ τοῦ Ἰσολογισμοῦ αὐτῆς, τοῦ ὑποβληθησομένου εἰς τὴν ἐπομένην ἐτησίαν Γενικὴν Συνέλευσιν, ὁρίζει δὲ καὶ τὴν ἀμοιβὴν αὐτῶν. Σύμβουλοι ἢ ὑπάλληλοι τῆς Τραπέζης δὲν εἶναι ἐκλέξιμοι ὡς ἐλεγκταὶ διαρκούσης τῆς ὑπηρεσίας των.

Οἱ ἐλεγκταὶ δικαιοῦνται νὰ λαμβάνωσιν πᾶσαν ἀναγκαίαν ἐξήγησιν ἢ πληροφορίαν παρὰ τῶν Διοικητῶν ἢ Διευθυντῶν, καὶ νὰ ἐξετάζωσι τὰ βιβλία καὶ τὰ ἔγγραφα τῆς Τραπέζης.

Οἱ ἐλεγκταὶ ὑποβάλλουσιν εἰς τοὺς μετόχους ἔκθεσιν ἐπὶ τοῦ ἐτησίου Ἰσολογισμοῦ καὶ τῶν λογαριασμῶν ἀναφέροντες ἐν τῇ ἐκθέσει ἂν, κατὰ τὴν κρίσιν των, ὁ Ἰσολογισμὸς εἶναι πλήρης καὶ ἀκριβὴς, περιέχων πᾶσαν ἀναγκαίαν λεπτομέρειαν, καὶ ἂν εἶναι δεόντως κατηρτισμένος, οὕτως ὥστε νὰ παρέχῃ πιστὴν καὶ ἀκριβῆ εἰκόνα τῆς καταστάσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης, ἐφόσον δὲν ἐζήτησαν ἐξήγησιν ἢ πληροφορίαν παρὰ τῶν Διοικητῶν ἢ Διευθυντῶν, ἐὰν τοῖς ἐχορηγήθη καὶ κατὰ πόσον εἶναι ἱκανοποιητική. Αἱ πρὸς τοὺς μετόχους ἐκθέσεις αὗται ἀναγιγνώσκονται εἰς τὴν ἐτησίαν Γενικὴν Συνέλευσιν.

Οἱ Ἐλεγκταὶ δύνανται, δαπάναις τῆς Τραπέζης, νὰ χρησιμοποιῶσι λογιστὰς ἢ ἄλλους βοηθοὺς κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν λογαριασμῶν τῆς Τραπέζης.

Πλὴν τῆς περιπτώσεως παροχῆς πληροφοριῶν εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, οἱ Ἐλεγκταὶ καὶ οἱ βοηθοὶ αὐτῶν ὑποχρεοῦνται νὰ τηρῶσιν αὐστηρὰν ἐχεμύθειαν εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς Τραπέζης.

Τμῆμα VIII. Σχέσεις μετὰ τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 45.

Τὸ Δημόσιον θὰ ἀναθέσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τὴν διεξαγωγὴν πασῶν τῶν εἰς χρῆμα, ἐπιταγὰς, συνάλλαγμα καὶ τῶν τραπεζικῶν συναλλαγῶν αὐτοῦ ἐν Ἑλλάδι ἢ ἀλλαχοῦ, ἰδίᾳ δὲ πάντες οἱ λογαριασμοὶ καὶ τὰ ὑπόλοιπα τοῦ Δημοσίου, συμπελαμβανομένων καὶ τῶν λογαριασμῶν τῶν Δημοσίων ἐπιχειρήσεων, θὰ τηρῶνται παρὰ τῇ Τραπέζῃ.

Ἐπὶ τῶν λογαριασμῶν τούτων δὲν θὰ καταβάλλεται τόκος ὑπὸ τῆς Τραπέζης ἐξαιρέσει τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ τηρουμένων διαθεσίμων, ἐφ' ὧν δύναται νὰ καταβάλλεται τόκος ἐπὶ ποσοστῷ κατωτέρῳ κατὰ ἓν τοῖς ἑκατὸν τοὐλάχιστον ἐτησίως τοῦ μέσου ποσοστοῦ, ὅπερ ἀπολαμβάνει ἡ Τράπεζα ἐκ τοιούτων διαθεσίμων

Ἡ Τράπεζα θὰ ἐνεργῇ εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς δημοσίων χρημάτων καὶ θὰ τηρῇ τοὺς σχετικοὺς λογαριασμοὺς συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τῶν ἁρμοδίων δημοσίων ἀρχῶν ἄνευ τινὸς ἀμοιβῆς διὰ τὴν τοιαύτην ὑπηρεσίαν. Ἡ εὐθύνη τῆς Τραπέζης ἐν σχέσει πρὸς τὰ κεφάλαια ταῦτα περιορίζεται εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν λαμβανομένων ὁδηγιῶν.

Εἰς τὴν Τράπεζαν θὰ ἀνατίθεται ἡ ἔκδοσις καὶ ἡ ὑπηρεσία πάντων τῶν ἐσωτερικῶν δημοσίων δανείων ὑπὸ ὅρους συμφωνηθησομένους.

Ἄρθρον 46.

Ἡ Τράπεζα δὲν δύναται νὰ παρέχῃ εὐκολίας εἰς τὸ Δημόσιον ἢ τὰς Δημοσίας ἐπιχειρήσεις ἀμέσως ἢ ἐμμέσως διὰ προεξοφλήσεων, δανείων, προκαταβολῶν ἢ ὑπερβάσεων πιστώσεως, πλὴν ὡς προβλέπεται ἐν ἄρθρῳ 55 (11). Ἐπίσης ἡ Τράπεζα δὲν δύναται νὰ ἐγγυᾶται γραμμάτια τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἢ ἄλλας ὑποχρεώσεις τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν Δημοσίων ἐπιχειρήσεων.

Ἄρθρον 47.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ διορίζῃ Ἐπίτροπον τοῦ Κράτους, ὅστις δικαιοῦται νὰ μετέχῃ τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων καὶ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου, ἀλλ' ἄνευ ψήφου. Αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ Κράτους θὰ καταβάλλωνται παρὰ τοῦ Δημοσίου.

Ὁ Ἐπίτροπος δικαιοῦται νὰ ἐναντιοῦται κατὰ πάσης ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἢ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου, ἣν θεωρεῖ ὡς ἀντιβαίνουσαν εἰς τὸ παρὸν Καταστατικὸν ἢ ἄλλους νόμους τοῦ Κράτους. Τοιαύτη ἐναντίωσις, ἐφόσον υἱοθετηθῇ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐντὸς δύο ἡμερῶν, ἔχει τὴν δύναμιν ἀναστολτικοῦ ΒΕΤΟ, μέχρις οὗ τὸ ὑπὸ ἀμφισβήτησιν θέμα λυθῇ παρ' Ἐπιτροπῆς ἐκ τριῶν μελῶν, διοριζομένων ἐντὸς ἑπτὰ ἡμερῶν τῇ αἰτήσει εἴτε τῆς Τραπέζης, εἴτε τοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ Κράτους, ἥτις ἀποφαίνεται ἐντὸς ἑπτὰ ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως, ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου καὶ ἑνὸς Προέδρου, ἐκλεγομένου κοινῇ συμφωνίᾳ Δημοσίου καὶ Τραπέζης. Ἐν διαφωνίᾳ Πρόεδρος εἶναι ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἄρθρον 48.

Οὔτε ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι οὔτε ἐν τοῖς Ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς, δικαιοῦται ἀντιπρόσωπος τοῦ Δημοσίου νὰ ἐρευνᾷ τὰ βιβλία τῆς Τραπέζης, πλὴν ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ὁπότε ὁ Ἐπίτροπος τοῦ Κράτους δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης νὰ παράσχῃ πᾶν στοιχεῖον ἀναγκαῖον αὐτῷ πρὸς μόρφωσιν γνώμης. Ὁ Ἐπίτροπος τοῦ Κράτους ὑποχρεοῦται νὰ τηρῇ αὐστηρὰν ἐχεμύθειαν ἐν σχέσει πρὸς τὰς ὑποθέσεις τῆς Τραπέζης.

Ἄρθρον 49.

Οἱαδήποτε ἑτέρα διαφωνία μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Τραπέζης καὶ ἐκτὸς τῶν δυναμένων νὰ προκαλέσωσιν ἀναστολτικὸν ΒΕΤΟ τοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ Κράτους, θὰ λύεται ἐπίσης διὰ διαιτησίας κατὰ τὸν ἐν ἄρθρῳ 47 ὁριζόμενον τρόπον.

Ἄρθρον 50.

Ἡ Τράπεζα δὲν ὑπόκειται εἰς εἰδικοὺς κανονισμοὺς ἐκδιδομένους ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἢ ἄλλων ἀρχῶν διαρκούσης τῆς περιόδου τοῦ ἐκδοτικοῦ της προνομίου, πλὴν τῶν ἐν τῷ παρόντι Καταστατικῷ προβλεπομένων.

Τμῆμα IX. Λογαριασμοὶ καὶ Καταστάσεις.

Ἄρθρον 51.

Τὸ οἰκονομικὸν ἔτος τῆς Τραπέζης ἄρχεται τῇ 1ῃ Ἰανουαρίου καὶ λήγει τῇ 31ῃ Δεκεμβρίου. Εἰς τὸ τέλος τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους οἱ λογαριασμοὶ τῆς Τραπέζης ὑποβάλλονται πρὸς ἔλεγχον εἰς τοὺς ἐλεγκτὰς τοὺς ἐκλεγέντας ὑπὸ τῆς ἐτησίας Γενικῆς Συνελεύσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 44.

Ἄρθρον 52.

Ἡ Τράπεζα θέλει συντάσσει κατάστασιν τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ αὐτῆς κατὰ τὴν 7ην, 15ην, 23ην καὶ τελευταίαν ἡμέραν ἑκάστου μηνὸς καὶ θέλει δημοσιεύει ταύτην τὸ βραδύτερον μίαν ἑβδομάδα μετὰ τὰς χρονολογίας ταύτας, κατὰ τὸ ἐν παραρτήματι τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ προσαρτώμενον ὑπόδειγμα.

Ἄρθρον 53.

Ἡ Τράπεζα θὰ δημοσιεύῃ ὡσαύτως ἐτησίως καὶ τοὐλάχιστον ἕνα μῆνα πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τὸν Ἰσολογισμὸν καὶ τὸν λογαριασμὸν Κερδῶν καὶ Ζημιῶν αὐτῆς κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ προηγουμένου ἔτους.

Ἄρθρον 54.

Ἡ Τράπεζα θὰ δημοσιεύῃ τὰς ὡς ἄνω καταστάσεις, τὸν Ἰσολογισμόν, τὸν λογαριασμὸν Κερδῶν καὶ Ζημιῶν καὶ ἄλλας ἀνακοινώσεις αὐτῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου ὁρισθησομένας ἐφημερίδας. Ἀντίγραφα τῶν καταστάσεων καὶ ἀνακοινώσεων τούτων καὶ τῆς ἐτησίας ἐκθέσεως ὑποβάλλονται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

Τμῆμα Χ. Ἐργασίαι τῆς Τραπέζης.

Ἄρθρον 55.

(Ἄρθρον 55 Καταστατικοῦ, ἄρθρον 1 νόμου 4731 καὶ ἄρθρον 1 νόμου 5055).

Αἱ ἐργασίαι τῆς Τραπέζης περιορίζονται ὡς ἀκολούθως :

Ἡ Τράπεζα δύναται :

1) Νὰ παρασκευάζῃ καὶ νὰ ἐκδίδῃ Τραπεζικὰ γραμμάτια.

2) Νὰ ἐκδίδῃ γραμμάτια ὄψεως καὶ ταπεζικὰς ἐπιταγὰς πληρωτέας εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Τραπέζης ἢ τὰ Ὑποκαταστήματα αὐτῆς. Τὰ ὑπὸ τῆς Τραπέζης ἐκδιδόμενα καὶ ὑπ' αὐτῆς πληρωτέα γραμμάτια καὶ αἱ ἐπιταγαὶ αὗται δὲν δύνανται νὰ εἶναι εἰς τὸν κομιστήν.

3) Νὰ ἀγοράζῃ καὶ πωλεῖ χρυσᾶ νομίσματα ἢ αὐτούσιον χρυσόν.

4) Νὰ δέχηται χρήματα εἰς τρεχούμενον λογαριασμὸν καὶ καταθέσεις.

5) Νὰ προεξοφλῇ, ἀγοράζῃ καὶ πωλῇ συναλλαγματικὰς καὶ γραμμάτια εἰς διαταγὴν ἐσωτερικοῦ, προκύπτοντα ἐξ ἐμπορικῶν κατὰ τεκμήριον συναλλαγῶν, φέροντα τοὐλάχιστον δύο φερεγγύους ὑπογραφὰς καὶ λήγοντα ἐντὸς τριῶν τὸ πολὺ μηνῶν.

Ἡ Τράπεζα δύναται νὰ προεξοφλῇ ἐπίσης τοκομερίδια, λήγοντα ἐντὸς τριμήνου, ὁμολογιῶν ἐκδεδομένων ἢ ἠγγυημένων ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Ἡ Τράπεζα δύναται ἐπίσης νὰ προεξοφλῇ καὶ ὁμολογίας κληρωθείσας εἰς τὸ ἄρτιον ἢ μετὰ λαχνοῦ ἐκ τῶν ἐκδεδομένων ἢ ἠγγυημένων ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Ἡ Τράπεζα δύναται ἐπίσης νὰ προεξοφλῇ, ἀγοράζῃ καὶ πωλῇ γεωργικὰ κατὰ τεκμήριον γραμμάτια καὶ ἐνεχυρόγραφα ἐσωτερικοῦ, φέροντα τοὐλάχιστον δύο φερεγγύους ὑπογραφὰς καὶ λήγοντα ἐντὸς ἐννέα τὸ πολὺ μηνῶν. Τὸ ποσὸν τῆς κατηγορίας ταύτης τῶν γραμματίων καὶ ἐνεχυρογράφων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ 25 ο)ο τοῦ ὅλου ποσοῦ τοῦ χαρτοφυλακίου τῆς Τραπέζης ἐκ συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων ἐσωτερικοῦ, τῶν κτωμένων κατὰ τοὺς ὅρους τῆς παραγράφου ταύτης. Ὁρίζεται περαιτέρω, ὅτι κατὰ τὰ τρία πρῶτα ἔτη ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Τραπέζης ὁ τόκος τῆς προεξοφλήσεως τοιούτων γεωργικῶν γραμματίων καὶ ἐνεχυρογράφων δύναται νὰ εἶναι κατὰ 1 ο)ο τὸ πολὺ κατώτερος τοῦ ἐλαχίστου ἐπισήμου προεξοφλητικοῦ τόκου τῆς Τραπέζης τοῦ ἰσχύοντος διὰ τὰς λοιπὰς κατηγορίας τῶν γραμματίων.

Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει ἡ διάταξις αὕτη θὰ παύσῃ ἐφαρμοζομένη ἀφ' ἧς ὁ ὡς ἄνω ἐλάχιστος τόκος κατέλθῃ εἰς 7 ο)ο.

Ν' ἀγοράζῃ τραπεζικὰς καὶ προεξοφλῇ τραπεζικὰς προθεσμίας οὐχὶ μακροτέρας τῆς τριμήνου, συνοδευομένας ἀπαραιτήτως ὑπὸ φορτωτικῶν ἐγγράφων, δι' ἐμπορεύματα κοινῆς χρήσεως προσηκόντως ἠσφαλισμένα καὶ ἐφ' ὧν τὸ ποσοστὸν χορηγήσεως δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ 80 ο)ο τῆς τρεχούσης ἀξίας τῶν ἐμπορευμάτων.

6) Νὰ προεξοφλῇ, ἀγοράζῃ καὶ πωλῇ γραμμάτια τοῦ Δημοσίου Ταμείου τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, λήγοντα ἐντὸς τριῶν μηνῶν καὶ ὀπισθογραφημένα παρά τινος Τραπέζης, πρωτοσώπου ἢ οἴκου ἐγκεκριμένου παρὰ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου. Τὸ σύνολον τῶν γραμματίων, τῶν κτωμένων, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις ταύτας ἢ ἀποδεκτῶν γενομένων ὡς ἐγγυήσεις κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 10 (γ), δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ καθ' οἱανδήποτε στιγμὴν τὰ 400 ἑκατομμύρια δραχμῶν ἐν συνόλῳ. Τὸ σύνολον τῶν προεξοφλήσεων, ἐγγυήσεων καὶ τῶν προκαταβολῶν πρὸς τὸ Δημόσιον, τῶν ἐπιτρεπομένων κατὰ τὴν κατωτέρω παράγραφον 11 δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἓν δέκατον τοῦ συνόλου τοῦ τακτικοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τῆς ἑκάστοτε τρεχούσης χρήσεως, ὡς ἔχει ψηφισθῇ οὗτος παρὰ τῆς Βουλῆς.

7) Νὰ ἀναλαμβάνῃ τὴν ἔκδοσιν καὶ ὑπηρεσίαν τῶν Δημοσίων Δανείων καὶ τῶν Δανείων ἄλλων προσώπων Δημοσίου δικαίου, ὡς καὶ τὴν διεξαγωγὴν τῶν συναλλαγῶν τοῦ Δημοσίου, ὡς προβλέπεται ἐν ἄρθρῳ 45.

8) Νὰ ἀγοράζῃ καὶ πωλῇ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ, ξένα νομίσματα σταθεροποιημένα ἐπὶ χρυσῆς βάσεως, τηλαγραφικὰ ἐμβάσματα, ἐπιταγάς, συναλλαγματικάς, γραμμάτια (συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν γραμματίων τοῦ Δημοσίου Ταμείου) ἐκδιδόμενα ἐν χώρᾳ ἢ ἐπὶ χώραις ἧς τὸ νόμισμα ἔχει σταθεροποιηθῇ ἐπὶ χρυσῆς βάσεως, καὶ λήγοντα ἐντὸς τριῶν μηνῶν, καὶ δύναται νὰ τηρῇ ὑπόλοιπα παρὰ Τραπέζαις εἰς τοιαῦτα νομίσματα.

9) Νὰ ἐνεργῇ ὡς Πράκτωρ ἢ ἀνταποκριτὴς ἄλλων Τραπεζῶν ἐν Ἑλλάδι ἢ τῷ ἐξωτερικῷ.

10) Νὰ χορηγῇ πιστώσεις ἐπὶ ὡρισμένῃ προθεσμίᾳ, μὴ ὑπερβαινούσῃ τοὺς ἓξ μῆνας, ἐναντι τῶν ἀκολούθων ἐγγυήσεων.

α'.) Χρυσῶν νομισμάτων καὶ αὐτουσίου χρυσοῦ.

β'.) Ὁμολογιῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἢ ἠγγυημένων παρ' αὐτοῦ καὶ ἑτέρων Ἑλληνικῶν ὁμολογιῶν καὶ μετοχῶν, εἰσηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν, ὡς καὶ ὁμολογιῶν ξένων Κρατῶν εἰσηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον οἱουδήποτε σοβαροῦ οἰκονομικοῦ κέντρου τὸ κεφάλαιον καὶ ὁ τόκος, τῶν ὁποίων εἶναι πληρωτέος εἰς νόμισμα χώρας σταθεροποιηθὲν ἐπὶ χρυσῆς βάσεως.

Ἡ πίστωσις δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ 80 ο)ο τῆς τρεχούσης ἀξίας τῶν ὑπ' ἐνέχυρον ὁμολογιῶν καὶ τὰ 70 ο)ο τῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν, αἱ δὲ ὁμολογίαι καὶ μετοχαί, αἱ δυνάμεναι νὰ γίνωσιν ἀποδεκταὶ ὡς ἐνέχυρον θὰ ἐγκρίνωνται ἐν συνεδριάσει τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου διὰ πλειοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων.

γ'.) Γραμματίων τοῦ Δημοσίου Ταμείου τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἐντὸς τῶν ἐν παραγράφῳ (6) τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζομένων ὁρίων.

δ') Συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων ἐσωτερικοῦ, προκυπτόντων ἐξ ἐμπορικῶν κατὰ τεκμήριον συναλλαγῶν, φερόντων δύο τοὐλάχιστον φερεγγύους ὑπογραφὰς καὶ ληγόντων ἐντὸς τριῶν μηνῶν καὶ ἐξωτερικῶν γραμματίων τῆς φύσεως τῶν ἐν παραγράφῳ (8) τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων.

ε'.) Γεωργικῶν κατὰ τεκμήριον γραμματίων καὶ ἐνεχυρογράφων ἐσωτερικοῦ, φερόντων δύο τοὐλάχιστον φερεγγύους ὑπογραφὰς καὶ ληγόντων ἐντὸς ἐννέα μηνῶν. Τὸ ποσὸν τῶν πιστώσεων τῶν παρεχομένων ἐπὶ ἐγγυήσει τοιούτων γραμματίων δὲν θὰ ὑπερβαίνῃ τὰ 25 ο)ο τοῦ συνόλου τῶν πιστώσεων. Προκειμένου περὶ πιστώσεων χορηγουμένων εἰς Συνεταιρισμοὺς ἀρκεῖ μία μόνον ὑπογραφὴ ἐπὶ τῶν γραμματίων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ παρὸν καὶ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον.

στ'.) Ἐνεχυρογράφων Γενικῶν Ἀποθηκῶν, ἀφορώντων ἐμπορεύματα κοινῆς χρήσεως, ποσοηκόντως ἠσφαλισμένα, καὶ φερόντων τοὐλάχιστον μίαν φερέγγυον ὑπογραφήν. Ἡ πίστωσις δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ 80 ο)ο τῆς τρεχούσης ἀξίας τῶν σχετικῶν ἐμπορευμάτων.

Τὸ ποσοστὸν τοῦ τόκου τῶν πιστώσεων τούτων, πλὴν τῶν παρεχομένων, συμφώνως πρὸς τὴν κατωτέρω παράγραφον 11, δέον νὰ ἦ ἀνώτερον τοῦ τρέχοντος προεξοφλητικοῦ τόκου τῆς Τραπέζης διὰ τρίμηνα γραμμάτια κατὰ ἓν τοὐλάχιστον τοῖς ἑκατόν.

11) Νὰ χορηγῇ προσωρινὰς προκαταβολὰς εἰς δραχμὰς πρὸς τὸ Δημόσιον διὰ δαπάνας τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ τοῦ Κρά-

τους. Τὸ σύνολον τῶν προκαταβολῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ καθ' οἱανδήποτε στιγμὴν τὰ 400 ἑκατομμύρια δραχμῶν, πᾶσαι δὲ αἱ προκαταβολαὶ αὗται θὰ ἀποδίδωνται τὸ βραδύτερον κατὰ τὸ τέλος τῆς πρώτης τριμηνίας μετὰ τὸ κλείσιμον τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, δι' ὃ ἐγένοντο αἱ προκαταβολαί, πάντως δὲ ὑπὸ τὸν περιορισμὸν τῆς τελευταίας περιόδου τῆς ὡς ἄνω παραγράφου 6.

Ὁ τόκος τῶν προκαταβολῶν τούτων θὰ ὁρίζεται διὰ συμφωνίας μεταξὺ Δημοσίου καὶ Τραπέζης.

12) Νὰ ἀποδέχεται τὴν παραφυλακὴν καὶ διαχείρισιν χρημάτων, χρεωγράφων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων ἀξίας.

13) Νὰ ἀναλαμβάνῃ διὰ λογαριασμὸν τρίτων τὴν ἀγορὰν καὶ πώλησιν, εἴσπραξιν καὶ πληρωμὴν χρεωγράφων, νομισμάτων καὶ ὀργάνων πίστεως ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ καὶ τὴν ἀγορὰν καὶ πώλησιν χρυσοῦ καὶ ἀργύρου.

Νὰ παρέχῃ τὴν ἐγγύησιν αὐτῆς διὰ γραμμάτια ἀγοραζόμενα παρ' αὐτῆς διὰ λογαριασμὸν ἄλλων ἐκδοτικῶν Τραπεζῶν, τῆς Τραπέζης Διεθνῶν Διακανονισμῶν καὶ νομικῶν προσώπων Δημοσίας ὠφελείας καὶ ν' ἀναπροεξοφλῇ αὐτὰ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ προμηθείᾳ καθοριζομένῃ ὑπ' αὐτοῦ.

14) Νὰ ἐπενδύῃ ποσὰ μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ καταβεβλημένον κεφάλαιον καὶ τὰ ἀποθεματικὰ τῆς Τραπέζης εἰς ὁμολογίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἢ ἄλλας ὁμολογίας, εἰσηγμένας εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν ἢ ἄλλων σημαντικῶν οἰκονομικῶν κέντρων, τὸ κεφάλαιον καὶ ὁ τόκος, τῶν ὁποίων εἶναι καταβλητέος εἰς νόμισμα χώρας σταθεροποιηθὲν ἐπὶ χρυσῆς βάσεως. Τὰ ὡς ἄνω χρεώγραφα θὰ ἐγκρίνωνται ἐν συνεδριάσει τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου διὰ πλειοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων. Παρὰ τὰ ἐν τῇ προκειμένῃ παραγράφῳ ὁριζόμενα, ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ἀναλάβῃ παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν της καὶ κατέχῃ μεταξὺ τῶν στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ της δημόσια δάνεια, ὡς ταῦτα ὁρίζονται ἐν ἄρθρῳ 3 τῆς μεταξὺ Δημοσίου καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος συμβάσεως, ἧς τὸ παρὸν Καταστατικὸν ἀποτελεῖ παράρτημα.

Ἐπίσης ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ἐγγραφῇ καὶ δι' ἴδιον λογαριασμὸν εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν καὶ διατηρήσῃ εἰς τὸ ἐνεργητικόν της μετοχὰς τῆς Τραπέζης ταύτης.

15) Νὰ ὑποβοηθήσῃ τὴν ἵδρυσιν συμψηφιστικοῦ γραφείου καὶ νὰ παράσχῃ εὐκολίας πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ εἰς κατάστημα ἀνῆκον εἰς τὴν Τράπεζαν.

16) Νὰ ἐκτελῇ πᾶσαν πρᾶξιν συναφῆ πρὸς τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐπιτρεπομένων εἰς τὴν Τράπεζαν ἐργασιῶν, ὡς ὁρίζονται αὗται ἐν τῷ παρόντι Καταστατικῷ.

17) Νὰ ἐκτελῇ μετὰ τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν πᾶσαν ἐργασίαν, τὴν ὁποίαν ἡ Τράπεζα αὕτη δικαιοῦται νὰ ἐνεργῇ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐνισχύσεως τῆς μεταξὺ τῶν Κεντρικῶν Τραπεζῶν συνεργασίας καὶ αἱ ὁποῖαι, καίτοι μὴ εἰδικῶς προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ, θὰ ἦσαν σύμφωνοι πρὸς τὴν νομισματικὴν πολιτικὴν τῆς Τραπέζης.

Ἄρθρον 56.

(Ἄρθρον 56 Καταστατικοῦ, ἄρθρον 2 νόμου 4502 καὶ ἄρθρον 1 νόμου 5055).

Ἡ Τράπεζα δὲν δικαιοῦται :

1) Νὰ ἐκδίδῃ τραπεζικὰ γραμμάτια ὀνομαστικῆς ἀξίας εἴκοσι δραχμῶν καὶ κάτω.

2) Νὰ ἀσκῇ ἐμπορίαν ἢ ἄλλως νὰ μετέχῃ ἀμέσως εἰς οἱανδήποτε ἐμπορικήν, βιομηχανικὴν ἢ ἄλλην ἐπιχείρησιν.

3) Νὰ κτᾶται ἀκίνητον κτῆσιν, πλὴν ἐφ' ὅσον εἶναι ἀναγκαῖον διὰ τὰς ἰδίας ἐργασίας καὶ ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 58.

4) Νὰ ἀγοράζῃ τὰς ἰδίας αὐτῆς μετοχὰς καὶ τὰς μετοχὰς οἱασδήποτε ἄλλης Τραπέζης ἢ Ἑταιρείας, πλὴν τῶν μετοχῶν τῆς Τραπέζης Διεθνῶν Διακανονισμῶν.

5) Νὰ παρέχῃ τόκον εἰς τὰς παρ' αὐτῇ καταθέσεις ἢ τοὺς τρεχομένους λογαριασμούς. Κατ' ἐξαίρεσιν ἡ Τράπεζα δικαιοῦται νὰ παρέχῃ τόκον εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον διὰ τὰ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ διαθέσιμα αὐτοῦ, ὡς προβλέπεται ἐν ἄρθρῳ 45, ὡς καὶ εἰς τὰς καταθέσεις τῶν ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῶν ἐπὶ ποσοστῷ οὐχὶ ἀνωτέρῳ τοῦ ἑνὸς τοῖς ἑκατόν.

6) Νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ἀνανέωσιν τῶν ληξιπροθέσμων γραμματίων, τῶν ἠγορασμένων ἢ προεξοφλημένων ἢ δεκτῶν γενομένων ὡς ἐνέχυρον παρὰ τῆς Τραπέζης, πλὴν εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις καὶ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου (ἄρθρον 27 (δ), ὁπότε ἐπιτρέπεται μία μόνη ἀνανέωσις μὲ προθεσμίαν μὴ ὑπερβαίνουσαν τοὺς τρεῖς μῆνας.

7) Νὰ παρέχῃ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως προκαταβολὰς εἰς τὸ Δημόσιον πλὴν τῆς ἐν ἄρθρῳ 55 (11) προβλεπομένης περιπτώσεως.

8) Νὰ χορηγῇ ὑπερβάσεις πιστώσεων ἢ ἀνασφαλίστους πιστώσεις ἢ πιστώσεις ἠσφαλισμένας ἄλλως ἢ ὡς ὁρίζεται ἐν ἄρθρῳ 55 (10).

9) Νὰ ἐκδίδῃ ἢ ἀποδέχηται γραμμάτια πληρωτέα ἄλλως ἢ ἐν ὄψει.

10) Νὰ προεξοφλῇ ἢ ἀποδέχηται ὡς ἐγγύησιν παρ' ἑνὸς καὶ μόνον προσώπου (πλὴν τοῦ Δημοσίου κατὰ τὸ ἄρθρον 55 (11), ἄνευ εἰδικῆς ἀποφάσεως, λαμβανομένης ἐν συνεδριάσει τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου διὰ πλειονοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων, γραμμάτια ὑπερβαίνοντα τὸ δέκατον τοῦ καταβεβλημένου κεφαλαίου τῆς Τραπέζης, συνυπολογιζομένων τῶν πρὸς τὴν Τράπεζαν ὑποχρεώσεων τοῦ προσώπου τούτου ὡς ἀποδέκτου ἐκδότου ἢ ὀπισθογράφου γραμματίων, ἀλλ' ἐξαιρουμένων τῶν πιστώσεων τῶν παρεχομένων συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 55 (10).

Ἄρθρον 57.

Ἐὰν ἡ ἀξία τοῦ ἐνεχύρου μειωθῇ, ὁ ὀφειλέτης ὀφείλει νὰ παράσχῃ συμπληρωματικὴν προσήκουσαν ἀσφάλειαν, ἢ νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ δάνειον κατὰ τὸ μέτρον τὸ ἐπιβαλλόμενον ἵνα τηρηθῇ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 55 (10). Ἂν παραλείψῃ νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἀξίωσιν ταύτην, ἢ ἂν τὸ δάνειον δὲν ἐξοφλήθη κατὰ τὴν λῆξιν, ἡ Τράπεζα ὀφείλει νὰ λάβῃ ἀμέσως μέτρα πρὸς ἀνάληψιν τῆς ληξιπροθέσμου ὀφειλῆς καὶ δύναται νὰ ἐκποιήσῃ τὸ σύνολον ἢ μέρος τοῦ κατεχομένου ἐνεχύρου καὶ ἱκανοποιήσῃ τὴν ἀξίωσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῶν τόκων καὶ τῶν τυχὸν ἀμοιβῶν καὶ δαπανῶν, φέρουσα τὸ τυχὸν ἀπομένον ὑπόλοιπον εἰς πίστωσιν τοῦ ὀφειλέτου. Ἐὰν τὸ προϊὸν τῆς ἐκποιήσεως τοῦ ἐνεχύρου δὲν ἐξαρκῇ ἵνα ἱκανοποιήσῃ τὴν ἀξίωσιν τῆς Τραπέζης, αὕτη δύναται νὰ διώξῃ τὸν ὀφειλέτην.

Ἡ Τράπεζα δὲν ὑποχρεοῦται νὰ ἐκποιήσῃ τὴν ἀσφάλειαν, μὴ πράττουσα δὲ τοῦτο διατηρεῖ ἀμειώτους τὰς ἀξιώσεις αὐτῆς διὰ τὸ κεφάλαιον, τοὺς τόκους καὶ τὰς ἀμοιβὰς καὶ δαπάνας.

Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως ὀφειλέτου, τὰ δικαιώματα τῆς Τραπέζης ἐπὶ τῶν ἐναντι τῶν πιστώσεων παρασχεθεισῶν ἀσφαλειῶν προηγοῦνται κατὰ σειρὰν τῶν δικαιωμάτων παντὸς ἄλλου δανειστοῦ μέχρις ἀποπληρωμῆς τοῦ ὀφειλομένου εἰς τὴν Τράπεζαν κεφαλαίου μετὰ τῶν τόκων ἀμοιβῶν καὶ ἐξόδων.

Ἄρθρον 58.

Ἐὰν μετὰ τὴν χορήγησιν πιστώσεως ἡ ἀξία τῆς κατεχομένης ἔναντι αὐτῆς ἀσφαλείας μειωθῇ, ἢ ἐὰν διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην ἢ ἄλλην αἰτίαν τὸ χρέος θεωρηθῇ ὡς ἐπισφαλές, ἡ Τράπεζα δύναται νὰ δεχθῇ ὡς συμπληρωματικὴν ἀσφάλειαν, ἐν ἀνάγκῃ, ὑποθήκην ἐπὶ τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου, ἢ οἱανδήποτε ἄλλην ἀσφάλειαν ἐγκρινομένων παρὰ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν περιπτώσει μὴ καταβολῆς χρέους ὀφειλομένου εἰς τὴν Τράπεζαν πᾶσα ἀκίνητος ἰδιοκτησία περιελθοῦσα εἰς τὴν Τράπεζαν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον δέον νὰ ἐκποιῆται τὸ ταχύτερον

εἴτε διὰ δημοσίου πλειστηριασμοῦ, εἴτε δι' ἰδιωτικῆς πωλήσεως. Ἡ Τράπεζα δὲν δύναται νὰ διατηρήσῃ δι' ἑαυτὴν ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν, εἰμὴ μόνον ἂν εἶναι ἀναγκαία διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης.

Ἄρθρον 59.

Ἡ Τράπεζα δικαιοῦται νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἀποδοχὴν αἰτήσεως περὶ ἀνοίγματος τρεχουμένου λογαριασμοῦ, ἢ λογαριασμοῦ καταθέσεως, δικαιοῦται δὲ νὰ κλείσῃ ἀνοιχθέντα ἤδη λογαριασμὸν χωρὶς νὰ ὑποχρεοῦται νὰ δικαιολογῇ τοῦτο.

Ἄρθρον 60.

Ἡ Τράπεζα θὰ δημοσιεύῃ ἑκάστοτε τὸ ἐλάχιστον ποσοστὸν τόκου, ἐφ' ᾧ θὰ δέχεται νὰ προεξοφλῇ γραμμάτια.

Τμῆμα XI. Κάλυμμα τραπεζικῶν γραμματίων καὶ ἄλλων ὑποχρεώσεων ὄψεως.

Ἄρθρον 61.

Ἡ Τράπεζα ὑποχρεοῦται νὰ τηρῇ κάλυμμα οὐχὶ ἔλασσον τῶν τεσσαράκοντα τοῖς ἑκατὸν τοῦ ποσοῦ τῶν κυκλοφορούντων τραπεζικῶν γραμματίων καὶ τῶν ἄλλων ὑποχρεώσεων ὄψεως αὐτῆς.

Ὑπὸ τὸν ὅρον κυκλοφοροῦντα γραμμάτια τραπεζικὰ νοοῦνται τὰ εἰς τὸ κοινὸν ἐκδεδομένα τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ μὴ ἐπιστραφέντα εἰς τὰ Ταμεῖα τῆς Τραπέζης.

Ἄρθρον 62.

(Ἄρθρον 62 Καταστατικοῦ καὶ ἄρθρον 1 Νόμου 5055).

Ὁ ὅρος «κάλυμμα» ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ περιλαμβάνει μόνον:

α') χρυσᾶ νομίσματα καὶ αὐτούσιον χρυσὸν εἰς τὴν ἀπεριόριστον κυριότητα τῆς Τραπέζης, καὶ εἴτε ἐν τῇ παραφυλακῇ τῆς Τραπέζης εἴτε ἐν καταθέσει παρά τινι ἑτέρᾳ Κεντρικῇ Τραπέζῃ ἢ παρὰ τῇ Τραπέζῃ Διεθνῶν Διακανονισμῶν ἢ ἐν νομισματοκοπείῳ ἢ ὑπὸ διαμετακόμισιν.

β') Ἐλεύθερον ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα χρυσῆς βάσεως εἰς τὴν ἀπεριόριστον κυριότητα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι τὸ συνάλλαγμα τοῦτο θὰ εἶναι:

1) Συνάλλαγμα χώρας, ἧς τὸ νόμισμα εἶναι κατὰ νόμον καὶ ἐν τῇ πράξει μετατρέψιμον ἐν ὄψει ἐπὶ ὡρισμένῃ τιμῇ εἰς ἐξαγώγιμον χρυσὸν ἢ

2) Συνάλλαγμα χώρας, ἧς τὸ νόμισμα εἶναι κατὰ νόμον καὶ ἐν τῇ πράξει μετατρέψιμον ἐν ὄψει ἐπὶ ὡρισμένῃ τιμῇ εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα, ὡς τοῦτο ὁρίζεται ἐν ἐδαφίῳ 1.

Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους πάντως τῆς ὡς ἄνω παραγράφου β' ὁ ὅρος «ἐλεύθερον ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα χρυσῆς βάσεως» σημαίνει:

1) Ὑπόλοιπον εἰς πίστωσιν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος παρὰ τῇ Κεντρικῇ Τραπέζῃ ξένης τινὸς χώρας ἢ παρὰ τῇ Τραπέζῃ Διεθνῶν Διακανονισμῶν.

2) Συναλλαγματικὰς πληρωτέας εἰς ἀλλοδαπὸν νόμισμα λήξεως ἐντὸς τριμήνου καὶ φερούσας τοὐλάχιστον δύο φερεγγύους ὑπογραφάς.

3) Γραμμάτια τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἀναγνωρίσεις χρέους τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἢ ὁμοίας ὑποχρεώσεις ξένων Κρατῶν ληξιπροθέσμους ἐντὸς τριῶν μηνῶν μετ' ἀφαίρεσιν τῶν ὑποχρεώσεων εἰς ξένον συνάλλαγμα.

Πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ ποσοῦ τοῦ καλύμματος, πᾶσα ὑπέρβασις τῶν εἰς ξένον συνάλλαγμα ὑποχρεώσεων ὑπὲρ τὰς ἐν παραγράφοις 1, 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀπαριθμουμένας ἀπαιτήσεις, θὰ ἀφαιρῆται ὑπὸ τῶν λοιπῶν στοιχείων τοῦ καλύμματος.

Μεταβατικὴ διάταξις.

Κατὰ τὴν πρώτην πενταετίαν ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος δύναται ἡ Τράπεζα νὰ περιλάβῃ εἰς τὸ κάλυμμα αὐτῆς τὰς εἰς χρυσὸν ὁμολογίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸ ἄρθρον 3 (Ἐνεργητικὸν (β) τῆς Συμβάσεως, ἧς τὸ παρὸν Καταστατικὸν ἀποτελεῖ παράρτημα.

Ἄρθρον 63.

Τῇ αἰτήσει τῆς Τραπέζης ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἀναστέλλῃ τὴν λειτουργίαν τοῦ ἄρθρου 61 ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς καταβολῆς εἰδικοῦ φόρου παρὰ τῆς Τραπέζης πρὸς τὸ Κράτος.

Ἡ ἀναστολὴ δύναται νὰ χορηγηθῇ διὰ περίοδον μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰς τριάκοντα ἡμέρας κατὰ πρῶτον, δύναται δὲ νὰ ἀνανεοῦται ἐπὶ περαιτέρω περιόδους μὴ ὑπερβαινούσας ἑκάστοτε τὸ δεκαπενθήμερον. Ὁ φόρος θὰ καταβάλλεται ἐπὶ τοῦ ποσοῦ, καθ' ὃ ἡ κυκλοφαρία τραπεζικῶν γραμματίων καὶ αἱ λοιπαὶ ὑποχρεώσεις ὄψεως τῆς Τραπέζης ὑπερβαίνουσι τὸ μέγιστον ἐπιτρεπόμενον ποσόν, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 61.

Ὁ φόρος θὰ ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ ἡμερησίου ποσοῦ τῆς ὑπερβάσεως ἐπὶ τοῖς ἀκολούθοις ποσοστοῖς:

1 ½ ο)ο τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως ὑπὲρ τὸν ἐλάχιστα τρέχοντα προεξοφλητικὸν τόκον τῆς Τραπέζης διὰ τρίμηνα γραμμάτια, ἂν τὸ κάλυμμα εἶναι ἔλασσον τῶν τεσσαράκοντα, ἀλλ' οὐχὶ ἔλασσον τῶν τριάκοντα πέντε τοῖς ἑκατόν.

2 τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως ὑπὲρ τὸν ὡς ἄνω ἐλάχιστον προεξοφλητικὸν τόκον, ἂν τὸ κάλυμμα εἶναι ἔλασσον τῶν τριάκοντα πέντε ἀλλ' οὐχὶ ἔλασσον τῶν τριάκοντα τοῖς ἑκατόν.

3 τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως ὑπὲρ τὸν ὡς ἄνω ἐλάχιστον προεξοφλητικὸν τόκον, ἂν τὸ κάλυμμα εἶναι ἔλασσον τῶν τριάκοντα τοῖς ἑκατόν.

Ἄρθρον 64.

Πρὶν ὑποβληθῇ αἴτησις πρὸς τὴν Κυβέρνησιν πρὸς ἀναστολὴν τοῦ ἄρθρου 61, τὸ Γενικὸν Συμβούλιον ὀφείλει νὰ αὐξήσῃ τὸν προεξοφλητικὸν τόκον τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κατὰ τοὐλάχιστον ἓν τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως.

Τμῆμα XII. Ἔκδοσις Τραπεζικῶν γραμματίων.

Ἄρθρον 65.

Ἡ Τράπεζα θὰ ἐκδίδῃ τραπεζικὰ γραμμάτια ἐν Ἑλλάδι κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 2, 4 καὶ 5. Ἐπὶ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ δικαιοῦται νὰ ἐκδίδῃ τραπεζικὰ γραμμάτια τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἅτινα ἡ Τράπεζα αὕτη θέλει τῇ προμηθεύσῃ καὶ ἐφ' ὧν θὰ ἀποτυποῦται ὁ τίτλος τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος καταστατικοῦ αἱ ἀφορῶσαι τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια θὰ ἐφαρμόζωνται πλὴν ἂν ἐξάγεται ἀντίθετος ἑρμηνεία, ἐπὶ πάντων τῶν τραπεζικῶν γραμματίων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τῶν κυκλοφορούντων κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ ἐκδεδομένων παρὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζόμενα.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θὰ παύσῃ ἐκδίδουσα τραπεζικὰ γραμμάτια ἢ οἱονδήποτε ἄλλου εἴδους χαρτίνου νομίσματος.

Ἄρθρον 66.

Τὰ ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐκδιδόμενα τραπεζικὰ γραμμάτια κυκλοφοροῦσιν ὡς νόμιμα χρήματα ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας, γίνονται τοὐτέστι δεκτὰ ὑπὸ τὸν περιορισμὸν τοῦ ἄρθρου 68, παρά τε τοῦ δημοσίου καὶ παντὸς νομικοῦ ἢ φυσικοῦ προσώπου ὡς νόμιμον μέσον ἐξοφλήσεως ὑποχρεώσεων ἐπὶ τῇ ἀναγραφομένῃ ὀνομαστικῇ ἀξίᾳ.

Ἄρθρον 67.

Πρὸ τῆς ἐκδόσεως νέου τύπου τραπεζικῶν γραμματίων ἡ Τράπεζα ὀφείλει νὰ δημοσιεύσῃ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως περιγραφὴν αὐτῶν.

Ἄρθρον 68.

Ὁσάκις ἀποσύρεται τῆς κυκλοφορίας σειρά τις τραπεζικῶν γραμματίων, τὸ Γενικὸν Συμβούλιον θέλει καθορίζει καὶ γνωστοποιῇ δημοσίᾳ τὴν προθεσμίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας τὰ τραπεζικὰ ταῦτα γραμμάτια δέον νὰ προσάγωνται πρὸς ἀνταλλαγήν. Μετὰ τὴν πάροδον τῆς προθεσμίας ταύτης τὰ ἀποσυρθέντα τραπεζικὰ γραμμάτια δὲν θὰ ἀποτελῶσι νόμιμον χρῆμα, πλὴν μόνον παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος.

Μετὰ πάροδον δεκαετίας ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς τελευταίας δημοσίᾳ γνωστοποιηθείσης προθεσμίας πρὸς προσαγωγὴν τῆς

ἀποσυρθείσης τῆς κυκλοφορίας σειρᾶς τραπεζικῶν γραμματίων, ἡ Τράπεζα δικαιοῦται νὰ ἀφαιρῇ ἀπὸ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ τραπεζικῶν γραμματίων τὸ ποσὸν τῶν μὴ προσαχθέντων καὶ μὴ πληρωθέντων γραμματίων τῆς σειρᾶς ταύτης, τὰ γραμμάτια δὲ ταῦτα δὲν θὰ θεωρῶνται τοῦ λοιποῦ ἐν κυκλοφορίᾳ. Ἐν τούτοις καὶ τοιοῦτον τραπεζικὸν γραμμάτιον προσαγόμενον μεταγενεστέρως πρὸς πληρωμὴν θὰ πληρώνεται παρὰ τῆς Τραπέζης.

Ἄρθρον 69.

Ἡ Τράπεζα θὰ ἀνταλλάσσῃ ἐν τῷ Κεντρικῷ καταστήματι καὶ τοῖς ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια πρὸς τραπεζικὰ γραμμάτια ἄλλης ὀνομαστικῆς ἀξίας ἢ πρὸς κερματικὰ νομίσματα μέχρι τοῦ ποσοῦ, ὅπερ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Τραπέζης, εἶναι ἀναγκαῖον διὰ τὴν κυκλοφορίαν.

Ἄρθρον 70.

Ἡ Τράπεζα θὰ παρακρατῇ πᾶν τραπεζικὸν γραμμάτιον πλαστογραφηθὲν ἢ ἠλλοιωμένον παρέχουσα ἀπόδειξιν.

Τμῆμα XIII. Διάθεσις Κερδῶν.

Ἄρθρον 71.

Μετὰ τὸν καταλογισμὸν προβλέψεως διὰ τὰς ἄνευ ἀξίας ἢ ἐπισφαλεῖς ἀπαιτήσεις, τὴν ὑποτίμησιν τῶν στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ, τὰς καταβολὰς εἰς τὰ Ταμεῖα προσωπικοῦ καὶ συντάξεων καὶ διὰ πάντα τὰ ἐνδεχόμενα ἐκεῖνα, δι' ἃ συνήθως γίνεται πρόβλεψις παρὰ τῶν Τραπεζῶν, καὶ μετὰ τὴν πληρωμὴν ἐκ τῶν καθαρῶν ἐτησίων κερδῶν τῆς Τραπέζης συσσωρευτικοῦ μερίσματος πρὸς 8ο)ο τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου, τὸ ἥμισυ τοῦ πλεονάσματος διατίθεται ὑπὲρ τοῦ τακτικοῦ ἀποθεματικοῦ μέχρις οὗ τοῦτο ἐξισωθῇ πρὸς τὸ κεφάλαιον, τὸ δὲ ἀπομένον ἥμισυ καταβάλλεται εἰς τὸ Δημόσιον. Μετὰ τὴν ἐξίσωσιν τοῦ ἀποθεματικοῦ πρὸς τὸ κεφάλαιον, τὸ τέταρτον τοῦ πλεονάσματος ἢ τέσσαρα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου, ὁπότερον εἶναι μικρότερον ποσόν, καταβάλλεται εἰς τοὺς μετόχους, τὸ δὲ ὑπόλοιπον εἰς τὸ Δημόσιον.

Τμῆμα XIV. Εἰδικὰ Προνόμια τῆς Τραπέζης.

Ἄρθρον 72.

Αἱ διατάξεις τῶν περὶ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Τραπεζῶν νόμων δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐφ' ὅσον ἀντιβαίνουσιν πρὸς τὸ παρὸν Καταστατικόν.

Ἄρθρον 73.

(Ἄρθρον 73 τοῦ Καταστατικοῦ καὶ ἄρθρον 5 συμβάσεως 25)11)29 κυρωθείσης διὰ νόμου 4502).

Ἡ Τράπεζα ἀπαλλάσσεται παντὸς φόρου ἢ τέλους. Ἰδίᾳ ἀπαλλάσσεται τῆς πληρωμῆς οἱουδήποτε φόρου ἢ τέλους ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων τραπεζικῶν γραμματίων πλὴν τοῦ ἐπιβλητέου φόρου ἐν ὡρισμέναις περιπτώσεσι προβλεπομέναις ἐν ἄρθρῳ 63 (α).

Τμῆμα XV. Διάλυσις Τραπέζης.

Ἄρθρον 74.

Ἐν περιπτώσει ἀνακλήσεως τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος (ἄρθρον 2ον), ἡ Τράπεζα διαλύεται, τὸ δὲ ἐνεργητικὸν καὶ ἀποθεματικὸν αὐτῆς ἐκτιμᾶται ἀπὸ τριῶν ἐμπειρογνωμόνων. Εἷς τούτων διορίζεται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, εἷς ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου, ὁ δὲ τρίτος κοινῇ συμφωνίᾳ Κυβερνήσεως καὶ Γενικοῦ Συμβουλίου. Ἐν ἀσυμφωνίᾳ ὁ τρίτος διορίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου. Τὸ Δημόσιον θὰ ἀναλάβῃ εἰς ἀκέραιον πάσας τὰς ἀνειλημμένας τότε ὑποχρεώσεις τῆς Τραπέζης πρὸς τὸ ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ὑπὸ σύνταξιν προσωπικὸν αὐτῆς ὅσον ἀφορᾷ πάντα τὰ δικαιώματά του.

Μετὰ τὴν ὡς ἄνω ἐξακρίβωσιν τῆς ἀξίας τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ τῆς Τραπέζης θὰ καταβληθῇ πρῶτον εἰς τοὺς μετόχους ἡ ὀνομαστικὴ ἀξία τῶν μετοχῶν, πᾶν δὲ καθαρὸν πλεόνασμα τῆς ἀξίας ταύτης θὰ διανεμηθῇ ἐξ ἡμισείας μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ μετόχων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος. Ἑβδομαδιαία Κατάστασις.

Ἐνεργητικόν.

1) Χρυσὸς εἰς νομίσματα καὶ ράβδους.
2) Ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν (Καταστατικὸν ἄρθρον 62).
3) Ἕτερον ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα.
4) Κερματικὰ Ἑλληνικὰ νομίσματα.
5) Συναλλαγματικαὶ καὶ γραμμάτια ἐσωτερικοῦ.
α') Ἐμπορικαὶ συναλλαγματικαὶ καὶ γραμμάτια.
β') Γραμμάτια τοῦ Δημοσίου.
6) Πιστώσεις.
1) Πληρωτέαι εἰς δραχμάς:
α') Δημοσίου
β') Ἕτεραι.
2) Πληρωτέαι εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα:
7) Χρέος τοῦ Δημοσίου.
8) Ἐπενδύσεις
9) Κτίρια Τραπέζης καὶ ἐγκαταστάσεις.
10) Ἕτερα στοιχεῖα τοῦ ἐνεργητικοῦ.

Παθητικόν.

11) Κεφάλαιον καταβεβλημένον
12) Ἀποθεματικά:
α') Τακτικὸν Ἀποθεματικόν.
β') Ἔκτακτον ἀποθεματικόν.
13) Τραπεζικὰ γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ.
14) Ἕτεραι ὑποχρεώσεις ὄψεως εἰς δραχμάς.
1) Λογαριασμοὶ τρεχούμενοι καὶ καταθέσεων:
α') Δημοσίου
β') Τραπεζῶν
γ') Ἕτεροι λογαριασμοί.
2) Γραμμάτιαι καὶ ταμιευτικαὶ ὄψεως.
15) Καταθέσεις εἰς δραχμὰς ὑπὸ προθεσμίαν.
α') Δημοσίου
β') Τραπεζῶν
γ') Ἕτεροι λογαριασμοί.
16) Ὑποχρεώσεις εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα:
α') Ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν (Καταστατικὸν ἄρθρον 62).
β') Ἕτεραι ὑποχρεώσεις.

Ἀναλογία χρυσοῦ καὶ καθαροῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσὸν πρὸς ὑποχρεώσεις ὄψεως.

Χρυσός.

Καθαρὸν ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσόν.

ἀριθ. 2 μεῖον ἀριθ. 16).

(Κάλυμμα (Καταστατικὸν, ἄρθρον 62) Σύνολον (α)

Τραπεζικὰ γραμμάτια

Ἕτεραι ὑποχρεώσεις ὄψεως εἰς δραχ. Σύνολον (β)

Ἀναλογία συνόλου (α) πρὸς σύνολον (β) τοῖς ἑκατόν.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 21 Αὐγούστου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς

Γ. Μαρῆς

(α) Ἡ ἔννοια τοῦ ἄρθρου τούτου εἶναι, ὅτι ἡ Τράπεζα ἀπαλλάσσεται πάσης ἀμέσου ἢ ἐμμέσου φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως, ἐπιβαλλομένης ὑπὸ μορφὴν δημοσίου φόρου ἢ δασμοῦ, τέλους ἢ ἄλλης οἱασδήποτε ἀναγκαστικῆς εἰσφορᾶς, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ταχυδρομικῶν καὶ τηλεγραφικῶν τελῶν (ἐσωτερικοῦ).

Εἰς τὰς ἄνω ἀπαλλαγὰς δὲν περιλαμβάνονται τὰ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγόμενα οἰκοδομικὰ ὑλικὰ πρὸς χρῆσιν τῆς Τραπέζης.

Ὁσάκις κατὰ διάταξιν νόμου ἢ κατὰ τὴν ἐν ταῖς συναλλαγαῖς συνήθειαν ὁ φόρος ἢ τὸ τέλος καταμερίζεται μεταξὺ πλειόνων μετεχόντων τῆς φορολογητέας συναλλαγῆς ἡ Τράπεζα ἀπαλλάσσεται τῆς βαρυνούσης αὐτὴν ἀναλογίας.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διὰ τῶν ἀπὸ 26 Νοεμβρίου 1927 Π. Διατάγματος, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 294 τῆς 26ης Νοεμβρίου 1927 φύλλον τοῦ Α' Τεύχους καὶ τοῦ ἀπὸ 2 Μαΐου 1931 ὁμοίου τοιούτου, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 120 τῆς 5/5/31 φύλλον τοῦ Α' Τεύχους τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων ὁρίζεται εἰς δραχμὰς μὲν τρεῖς (3) δι' ἕκαστον φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ δραχμὰς τέσσαρας (4) δι' ἕκαστον φύλλον τοῦ Δελτίου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, ἡ δὲ ἐτησία συνδρομὴ αὐτῆς λογιζομένη ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους ὡρίζεται ὡς ἑξῆς :

Α') Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα μετὰ τοῦ Δελτίου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρχ. πεντακοσίας (500).— ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρ. χιλίας (1000).

Β') Διὰ τὰ τρία τεύχη Α', Β', Γ" καὶ Παράρτημα

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρ. τριακοσίας (300).— ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρ. ἑξακοσίας (600).

Γ') Διὰ τὰ τρία τεύχη Α', Β' καὶ Γ'

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρ. διακοσίας (200).— ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρ. τετρακοσίας (400).

Δ') Διὰ τὸ Παράρτημα

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρ. ἑκατὸν πεντ. (150).— ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρ. τριακοσίας (300).

Ε') Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρ. διακοσίας (200).— ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρ. τετρακοσίας (400).

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Ἡ δημοσίευσις εἰς τὸ «Παράρτημα» τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῶν διαφόρων δικαστικῶν πράξεων καὶ Καταστατικῶν Σωματείων καὶ εἰς τὸ «Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν», τῶν Καταστατικῶν Ἑταιρειῶν, Τραπεζῶν κλπ. ὁρίζεται: Τῶν μὲν δικαστικῶν πράξεων εἰς δραχμὰς δύο καὶ 50 λεπ. (2.50) κατὰ στίχον, τῶν δὲ δημοσιευομένων ἐπὶ πληρωμῇ κανονισμῶν Νομικῶν Προσώπων κτλ. εἰς δραχμὰς ἑκατὸν ὀγδοήκοντα (180) κατὰ στήλην ἢ κλάσμα ταύτης.

Ἡ δημοσίευσις εἰς τὸ «Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν» τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Τῶν καταστατικῶν καὶ τροποποιήσεις τούτων Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν εἰς δρ. ἑκατὸν ὀγδοήκοντα κατὰ στήλην ἢ κλάσμα ταύτης.

Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γενικὰς Συνελεύσεις τακτικάς, ἢ ἐκτάκτους, τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ἐν γένει εἰς δρ. διακοσίας (200).

Τῶν Ἰσολογισμῶν εἰς δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας (1.500) (Π. Δ. 15 Αὐγούστου 1927).

Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζιτικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν εἰς δραχμὰς ἑπτακοσίας πεντήκοντα (750) δι' ἑκάστην δημοσίευσιν (Π. Δ. 1 Ἀπριλίου 1928).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Μαΐου 1931

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Κ. ΣΤΕΡΓΙΑΚΗΣ

ΣΗΜ.—Παρακαλοῦνται οἱ λαμβάνοντες τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως διαφυλάττωσι ταύτην, καθόσον τὰ φύλλα της ἐκδίδονται εἰς ὡρισμένον ἀριθμὸν ἀντιτύπων, πᾶσα δὲ αἴτησις ἀποστολῆς ἐλλειπόντων φύλλων νὰ γίνεται μετὰ 15θήμερον ἀπὸ τῆς λήψεως καθ' ὅτι μετὰ πάροδον χρόνου ἀποβαίνει δυσχερὴς ἡ ἐκ νέου ἀποστολὴ τοιούτων. Ὁμοίως νὰ παρακολουθῶσι ταῦτα διότι τινὰ τούτων πολλάκις λόγῳ ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης συνεκτυποῦνται μετ' ἄλλων, ἄλλα δὲ προθυστέρως ἐκδίδονται καὶ ἀποστέλλονται.

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου